Nr. 113. Piątek, 17 Maja 1889. Rok 79.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St Peres 81.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Reskryptem z 29 stycznia 1889 roku l. 335 przedłużyło wys. c. k. Ministerstwo handlu na rok drugi udzielony Janowi Palischkowi z dnia 12 września 1887 r. l. 12.985 wyłączny przywilej na ulepszenie wazy dla smarowania szubrów i kolb przy lokomotywach (*verbesserte Schmierwasen für Schuber und Kolben der Lokomotiven*).

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Dnia 9 maja 1889 r wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXVI, XXVII i XXVIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt XXVI zawiera:

Nr. 62. Ogłoszenie Ministerstwa handlu z dnia 10 kwietnia 1889 r. którem obwieszczone zostały uzupełniające postanowienia regulaminu cechowniczego z dnia 19 grudnia 1872 r. (dz. u. p. nr. 171).

Nr. 63. Ustawę z dnia 30 kwietnia 1889 r., którą na zasadzie zaszłego porozumienia pomiędzy Ministeryum reprezentowanych w Radzie państwa królestw i krajów a Ministeryum krajów korony węgierskiej, zmieniony został ostateczny termin dla zadecydowanego §. 2 ustawy z dnia 21 maja 1887 r. (dz. u. p. nr. 48) zniesienia wolnych portów w Tryeście i Rjece (Fiume).

Zeszyt XXVII zawiera:

Nr. 64. Ustawę z dnia 28 kwietnia 1889 r. o urządzeniu i ruchu domów składowych i o wydawanych przez nie certyfikatach składowych.

Zeszyt XXVIII zawiera:

Nr. 65. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 19 kwietnia 1889 r. o utworzeniu ekspozytury celnej na dworcu centralnym król. węgierskiej kolei żelaznej w Budapeszcie.

Nr. 66. Ustawę z dnia 23 kwietnia 1889 r. o spłaceniu przyzwolonej z funduszów państwa zaliczki bezprocentowej w kwocie 100.000 zł. dla Karyntyi, a to na podstawie §. 3 ustawy z dnia 13 marca 1883 r. (dz. u. p. nr. 30) z powodu powodzi, która kraj ten nawiedziła w roku 1882.

Nr. 67. Ustawę z dnia 30 kwietnia 1889 r. o randze i poborach urzędników przy uniwersytetach i bibliotekach, tudzież przy bibliotekach szkół politechnicznych, oraz o pensyach wdów po tych urzędnikach.

Nr. 68. Ustawę z dnia 1 maja 1889 r. o poborach systemizowanego personalu nauczycielskiego w dyecezyach, seminaryach i w centralnych teologicznych seminaryach tak rzym. kat. jak grecko - katolickich w Gorycyi i Zadarze.

Nr. 69. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 5 maja 1889 r. o urzędach celnych, które w krajach korony węgierskiej są upoważnione do poboru cła od cukru przy wywozie z kraju.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 maja.

Przedwczoraj rozpoczęła francuska Izba deputowanych czynności, przerwane feryami świątecznemi i uroczystościami wystawy. Zaraz pierwsze posiedzenie było próbą siły żywiołów umiarkowanych w Izbie. Próbę tę spowodował deputowany frakcyi nieprzejednanych, Basly, który wiedząc dobrze, że rząd chce jak najrychlej załatwić obrady nad budżetem, żądał dyskusyi nad projektami, mającemi regulować stosunki robotnicze. Telegram nie doniósł, z której strony doznał wniosek jego poparcia, zastanawiać bowiem może liczba głosów za wnioskiem, wynosząca 241 To pewne, że partya nieprzejednanych, nawet ze skrajnem stronnictwem nie jest tak silną, poparły go więc chyba głosy boulanżystów, jakie tylko mogły się w Izbie znaleść. Mimo to większość za wnioskiem gabinetu, to jest, za przystąpieniem do obrad nad budżetem, wynosiła jeszcze 37 głosów. Wobec niezmiernych usiłowań, ażeby, czy to przy pomocy bonapartystów, czy też choćby najskrajniejszych żywiołów, obalić gabinet umiarkowany, i ta większość uważana być musi za bardzo poważną.

Smutnem jest wprawdzie, co konstatuje opinia publiczna we Francyi, że porozumienie jako tako znośne wśród republikanów, utrzymuje się tylko obawą ponownego paroksyzmu gorączki boulanżerowskiej, ale obok tego nie brak bardzo szczerych usiłowań, ażeby znaleść środek pogodzenia stronnictw i uczynienia Francyi z tą formą rządu, jaką posiada obecnie, znośną także dla stronnictw konserwatywnych. Usiłowania te czynią żywioły poważne i zdążające do celu rozmaitemi drogami. Poruszona świeżo myśl wystawienia pomnika w Paryżu Thiersowi, ma być także nie głównem zadaniem inicyatorów, ale jednym ze środków, któryby mógł wywrzeć wpływ zbawienny i nastręczyć sposobności do porozumień. Mówią o tem dość otwarcie ludzie poważni w organach umiarkowanych. Czują konieczność przeobrażenia politycznego w duchu utworzenia wielkiego stronnictwa umiarkowanego, do którego przyłączyćby się mogli i liberalniejsi monarchiści. Tym bowiem idzie na razie tylko o poszanowanie tradycyj, o milczenie o tem, czego nie chce w świetle szlachetnem przedstawiać radykalizm, a nakoniec o poszanowanie uczuć religijnych. Nazwisko Thiersa, mówi były minister Marcère, może być hasłem dla wszystkich Francuzów, miłujących porządek i wolność Nie mniej gorąco przemawia p. Ferry za utworzeniem pod godłem Thiersa stronnictwa szczerze umiarkowanego, ażeby tak Francya, jak jej ciało prawodawcze weszły raz w okres pracy dodatniej, bez waśni i rozterek gorszących, których dotychczas jest widownią Izba deputowanych.

Instrukcya

administracyjna dla c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego, wydana przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie §§. 34 i 39 noweli do ustawy o zniesieniu prawa propinacyi.

I. Zakres działania c. k. Dyrekcyi.

§. 1. C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego jest powołaną:

1) orzekać:

a) o czystym dochodzie z prawa propinacyi w skutek wniesienia reklamacyi (§§. 6, 7 i 13 now.) tudzież o wysokości dodatkowego wynagrodzenia (§. 6. ust. 4. §. 7. ust. 4 i § 14 now.).

b) o wysokości wynagrodzenia uprawnionych, którym orzeczeniami c. k. krajowej Komisyi propinacyjnej oznaczono tylko czysty dochód z prawa propinacyi, a nie zastrzeżono prawa rzeczowego do jednego szynku (§. 15. now.);

ZACZAROWANA SKAŁA

NOWELLA

(Ciąg dalszy).

Tymczasem ciężkie, sine mgły już opadły, słońce wzbiło się w górę, a na przeciwległym brzegu płowej Wisły wyrósł nagle jak z pod ziemi stary, poważny Kraków, ze wspaniałym Wawelem na czele. Niebo jest czyste, gładkie, błękitne, dzień zapowiada się pogodnie, ale powietrze chłodne, jak zwyczajnie w jesieni. U przewozu prom już w ruchu, przez Wisłę przeprawia się kompania wojska, opustoszone łazienki kołyszą się smętnie na wodzie, ku górze wawelskiej podążają pieszo i konno oficerowie w niebieskich mundurach i żołnierze z menażkami w ręku. Z dziedzińca zamkowego rozlega się urywkowy, przeraźliwy głos trąbki wojskowej; snać pan kapral, jak sam Kriegskomendant, ujął się pod boki i odbywa z wojakami egzercirkę. Stary zegar zamkowy zwolna, miarowo wybija swym potężnym młotem wpół do ósmej.... Wawrzek przyspiesza kroku. O dla Boga! przecie on zawżdy pierwszy do roboty, a dziś tak się spóźnia. Pewnie tam już wszyscy się zeszli, tylko jego brak. Jeszcze go ten żyd skuniruje szpetnie, albo co gorzej — wytrąci mu za karę, jakie kilka krajcarów.... Et, nie zrobi tego bestyja morowa. Dyć, mój narodzie, zna on Warzka nie od wczoraj, wie, że, jak ta szkapa żydowska pracuje on a pracuje i nie spóźnia się nigdy. Bogiem a prawdą powiedziawszy, nie zły to żydzina, choć ta Pana Jezusa ukrzyżował. Gdy go prosił Wawrzek o piątkę à conto roboty na słabość swej żony — żyd z początku ani dał sobie o tem gadać, ani nawet słuchać nie chciał, jeno coś sobie przyśpiewywał pod nosem i przytupywał piętami, poglądając wciąż na pułap izby, jakby tam kugiel szabasowy albo garnek łoksiny był zawieszony... Aż dopiero gdy Wawrzek opowiedział mu dokumentnie, że mu baba chora i spodziewa się niebożątka — żyd, cybuch bestyja, jakoś po ludzku spojrzał na niego i zaliczył mu wprawdzie nie piątkę, ale zawsze trzy papierki.

— Tylko coby ty przyszedł na robotę — przestrzegł go przeciągając po swojemu — i nie uciekł, bo bym wsadżył ciebie do kryminał! A soj!..

Nie bój się, nie wsadzi go do kryminału, bo Warzek idzie na robotę, choć tam w domu baba chora i takie wielkie święto! Odpracuje żydowi jego pieniądze uczciwie, sumiennie — a jakże. Albo on szacher jaki zatracony, czy co? Ale co tam sobie żyd myśli, że go dotąd nie widać? Ha! pewniakiem, że Wawrzek wziął trzy papierki i uciekł hen! do Ameryki, a może jeszcze dalej!.

Stanął nareszcie Wawrzek na Krzemionkach. W kamieniołomie ruch już panuje. Dozorujący t. z. górniczy rozdawszy każdemu robotę, siadł sobie na kamieniu, pogląda na pracujących i pyka krótką fajeczkę. Wawrzkowi wydało się, że nadzwyczajne wywarł dziś wrażenie swoją osobą, że już wszyscy wiedzą o mającem spotkać go szczęściu, poglądają nań ze szczególnym jakimś szacunkiem i podziwiają go. Nawet skały wyprostowały się dziś jakoś, cofnęły w tył swoje czoła i stoją zdumione.... Dziwują mu się nawet kamienie i ziemia cała i niebo na Krzemionkach, które go tak dobrze znają. Sam nawet górniczy, choć ma śrybrny dzygarek na stalowym łańcuszku, dziwuje mu się; wyjął z gęby fajkę, rozwarł gębę jak wrota, i potrząsa głową, powtarzając sobie zdumiony: Ho, ho, ho! No, a robotników to już o małą ino ksynkę szlag nie trafi od wielkiego podziwu i zazdrości. Dziwują się Wawrzkowi ale to tak strasznie dziwują, że ledwie ze szycht nie pospadáją. Wszystko zresztą do okolusieńka dziwuje mu się i kłania bardzo pięknie do kolan i pochyla przed nim głowę, jak przed jakim księciem albo hrabią. Żeby tylko ta dziewucha Pietrowej przygnała jak najprędzej, toby go już wszelka turbacya i frasunek odstąpiły. Ale tak — ciężko człowiekowi na sercu, choć tu wszystko się raduje i podziwia go. W górze, po gałązkach tarniny skacze jakiś mały, fertyczny ptaszek, kręci jak frygą swoim kusym ogoneczkiem, pogląda na Wawrzka bystrem ślepkiem i ćwierkając, powtarza wciąż: No, no, a to Wawrzek zuch!

A tak, zuch, choć taki niemrawa....

Idzie Wawrzek do budki po narzędzia robocze. Aż tu i żyd, psia wiara, inny jakiś dziś dla niego; za opóźnienie sklął go ino kapeczkę, nie wiele, ale zauważył przytem, że zresztą Lagoń jak jaki szlachcic umie słowa dotrzymać, skoro przyszedł na robotę, wziąwszy naprzód pieniądze.

— A widzita — odpowie Wawrzek z zadowoleniem — co ja człek honorny..,.

Zabiera następnie narzędzie swoje i maszeruje na szychty do pracy. Choć mu tu życie ubiega w ciężkim, znojnym trudzie, lubi on ten kamieniołom siłą przyzwyczajenia i wspomnień; lubi te puste, nagie, posępne skały Krzemionek, po których wiatr jeno hula a hula przez dzień cały i gdzie pono jakiś pan polski, co to go naród przezywa Twardowskim, miał szpetne z dyabłem jenteresa. Pana wziął dyabeł jak swego, zawiesił go na księżycu, zkąd on teraz jeno pogląda na piękną ziemię rodzinną, a płacze ciągle, a narzeka, a tęskni do swoich. Czasem tam w jesieni dostanie się na księżyc pajączek jaki po tych srebrnych niteczkach, które anieli przędą w powietrzu dla swej najsłodszej Panienki na sukienkę. Ledwie zobaczy go Twardowski, wnet pyta: „A powiedzże mi pajączku, co tam słychać w moim kraju?...“ Bo choć tam na miesiącu siła jest wszelakiego bogactwa i śrybła i złota, i jasność tam wielka i widność taka, jak u nas nigdy — zawżdy milejszy człekowi kęs własnej ziemi. I jaki to ci naród głupi, że się z dyabłami zadaje.... szczęściem jeszcze że Najświętsza Panienka ulitowawszy się nad Twardowskim, wyratowała grzeszną jego duszę od piekła. Oj, sierdził się o to dyabeł, okrutecznie sierdził, rzucił Twardowskiego na księżyc, zawiesił go tam na widłach do końca świata, a sam uciekł i aż dotąd zgrzyta zębiskami od wielkiej złości i desperacyi i lamentuje na Krzemionkach, zatracony kuternoga. Ztąd taki tu ciągły wicher i jęczy coś, jak pokutująca dusza, a po skałach, w szczelinach, gnieżdżą się puszczyki, wabiąc się żałośnie w noc późną. Roślinność tu skąpa, mizerna, gdzie niegdzie zaledwie krzak głogu, kolczasta tarnina lub dzika róża wyrasta. Pusto i smutno dokoła....

Dla Wawrzka jednak, choć się trochę dyabła boi, nagie te, posępne skały Krzemionek mają swój powab i urok i nie są tak puste, smutne jak dla innych. Kamieniołom żyje dlań, uśmiecha się do niego — zaludniony wspomnieniami. Tu tyle lat upłynęło mu w ciągłej pracy, tu zżył się z każdym kamieniem i trawką, tu poznał kochanie swoje najmilejsze, tu pierwsze do niej zaloty odprawował. Dziewucha była niczego: śwarna, ochotna do roboty i porządna, jak się patrzy; cóż więc dziwnego, że on taki mizeraka, sam jeden na bożym świecie, jak ten palec nagi — polubił ją na śmierć i na życie. Pomni, że odkąd ona przyszła do roboty i pogadał raz z nią ino odrobinkę ale dokumentnie — zaraz mu odtąd było raźniej przy tej ciężkiej i znojnej

c) o wysokości wynagrodzenia uprawnionych, którym orzeczeniami c. k. krajowej komisyi propinacyjnej zastrzeżono jedynie prawo rzeczowe do szynku wieczystego (§. 16. ustęp 1 now.);

d) o wynagrodzeniu i jego wysokości dla tych właścicieli majętności tabularnych, którym orzeczeniami c. k. krajowej komisyi propinacyjnej ani nie przyznano prawa rzeczowego do jednego szynku, ani też nie oznaczono czystego dochodu z prawa propinacyi (§. 16. ust. 2. now.)

e) o czystym dochodzie miast, posiadających na swych obszarach gminnych wyłączne prawo propinacyi, celem zyskania podstawy do wymiaru udziału tych miast w subwencyi państwowej przyznanej ustawą z 20 czerwca 1888 dz. p. p. nr. 95 (§. 43. now.).

2) Wydać imieniem funduszu propinacyjnego 4 prc. przez kraj poręczone obligacye propinacyjne (§. 2. 23 now.) na sumę ogólną 62,200,000 zł. (§. 5. now.) dla uzyskania kapitału wynagrodzenia na spłatę uprawnionych za zniesienie wyłącznego prawa wyszynku, i sprzedaży napojów propinacyjnych (§. 1. now.).

3) Sprawować administracyę tego funduszu (§§. 2, 5, 6, 19, 20, 30 i 39 now.).

4) Wymierzyć wynagrodzenie dla każdego z uprawnionych, przyznać resztę, ewentualnie pozostałego kapitału (§§. 3, 6, 7, 15, 16, 19 i 31 now.) i wypłacić to wynagrodzenie (§§. 2, 6, 15, 16, 19, 20 i 32 now.) tudzież §. 27, 28 ustawy z 30 grudnia 1875 dz. u. kr. Nr. 55/877.

5) Sprawować zarząd prawa propinacyi (§§. 3, 24, 26, 27 i 39 now.), a przedewszystkiem decydować według własnego uznania, czyli w wypadkach przewidzianych §. 26 ustęp 2 noweli kontrakty dzierżawne zawarte przez uprawnionych z dzierżawcami, mają być dalej utrzymane, lub tymże w terminie prawnym 6 miesięcy wypowiedziane.

6) Sprawować zarząd funduszu propinacyjnego (§§. 1, 3, 21, 31, 39 now.), tudzież funduszu rezerwowego (§. 22 i 31 now.)

7) Ustanowić w miarę potrzeby i według własnego uznania organa miejscowe dla przeprowadzenia poszczególnych czynności.

8) Ustanowić etat osób i płac swoich funkcyonaryuszy (§. 36 now.) tudzież swego syndykatu (§. 40 now.) i sprawować nad nimi władzę dyscyplinarną, podług osobnej instrukcyi, którą wyda c. k. Dyrekcya funduszu propinacyjnego.

9) W ogóle przedsiębrać wszelkie czynności połączone z wykonaniem ustawy o zniesieniu prawa propinacyi a należące do jej zakresu działania.

II. Stosunek c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego do Władz.

§. 2. C. k. Namiestnik, jako Przewodniczący lub mianowany przez niego zastępca, reprezentuje c. k. Dyrekcyę galicyjskiego funduszu propinacyjnego na zewnątrz.

§. 3. C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego jest samoistną władzą krajową, podlegającą bezpośrednio c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych (§. 38 now.)

Znosi się ona bezpośrednio ze wszystkiemi władzami.

§. 4. Władze rządowe w kraju winne w myśl §. 43 ustawy z 30 grudnia 1875 dz. u. kr. Nr. 55/877 udzielać wszelkiej pomocy do przeprowadzenia postanowień ustawy o zniesieniu prawa propinacyi.

§. 5. Powołane z mocy §§. 21 do 23 35 ustawy z 30 grudnia 1875 Dz. u. kr. nr. 55/877 i §. 25 noweli do poboru dochodów funduszu propinacyjnego c. k. Urzędy podatkowe, mają wykonywać dotyczące zlecenia c. k. Dyrekcyi, prowadzić przepisane osobną instrukcyą rachunkową księgi i dzienniki, tudzież udzielać żądanych wyjaśnień.

C. k. główna kasa krajowa we Lwowie, do której wpływać mają wszelkie dochody funduszu propinacyjnego i w której przechowywane być mają wszelkie kapitały i zasoby tegoż funduszu, obowiązaną jest również jako „c. k. kasa Dyrekcyi funduszu propinacyjnego“ wykonywać wszelkie zlecenia tejże c. k. Dyrekcyi i pokrywać ze swych zasobów wszelkie wydatki funduszu propinacyjnego, na rachunek dochodu tegoż funduszu, spłacać wylosowane obligacye propinacyjne, tudzież zapadłe kupony, a w ogóle stosować się do osobno wydanej instrukcyi rachunkowej.

§. 6. Sejmowi krajowemu mają być za pośrednictwem Wydziału krajowego przedkładane, sprawdzone przez oddział rachunkowy c. k. Namiestnictwa, coroczne preliminarze i zamknięcia rachunkowe całego funduszu propinacyjnego do uchwalenia, względnie zatwierdzenia (§. 41 now.)

III. Tok urzędowania c. k. Dyrekcyi.

§. 7. Siedzibą urzędowania Dyrekcyi jest miasto Lwów (§. 34 now.)

Dyrekcya używać będzie własnej pieczęci z napisem:

„C. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego“ (§. 3. now.)

§. 8. C. k. Namiestnik jako Przewodniczący c. k. Dyrekcyi czuwa nad biegiem ogólnych czynności Dyrekcyi i nad wewnętrznym porządkiem.

§. 9. Z ustanowionej §. 4 now. ilości członków Dyrekcyi obowiązani są dwaj członkowie stale urzędować przy c. k. Dyrekcyi we Lwowie (§. 34 now.)

Członków tych stale do urzędowania powołanych mianuje c. k. Namiestnik, a to jednego sam, drugiego zaś na przedstawienie Wydziału krajowego.

C. k. Namiestnik, jako Przewodniczący, przydzieli powyższym członkom czynności do załatwienia i poruczy kierownictwo biura administracyjnego c. k. Dyrekcyi jednemu ze stale urzędujących członków Dyrekcyi.

W razie potrzeby może c. k. Namiestnik jako Przewodniczący c. k. Dyrekcyi powołać do urzędowania i niestałych członków Dyrekcyi i przydzielić im również czynności do załatwienia

Stale urzędujący członkowie c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego otrzymają z zasobów funduszu propinacyjnego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Przewodniczący Dyrekcyi funduszu propinacyjnego w porozumieniu z Wydziałem krajowym (§. 34 now.), innym zaś członkom Dyrekcyi przyznane będą jako zwrot kosztów z urzędowaniem połączonych dyety i koszta odbytej z miejsca stałego zamieszkania podróży, a wysokość tych dyet i kosztów podróży oznacza również Przewodniczący c. k. Dyrekcyi w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 10. Cała czynność manipulacyjna połączona z urzędowaniem c. k. Dyrekcyi, ma być prowadzoną podług zasad obowiązujących pod tym względem co do spraw administracyjnych, c. k. Namiestnictwo jednakowoż odrębnie od czynności c. k. Namiestnictwa, przez osobnych funkcyonaryuszów c. k. Dyrekcyi pod bezpośrednim nadzorem kierownika biura administracyjnego.

W szczególności mają wszystkie podania, sprawozdania, dekrety i t. p. odnoszące się do spraw c. k. Dyrekcyi wpływać do odrębnego protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi, gdzie na nie prowadzony będzie odrębny dziennik podług przepisanego formularza a wpływające podania nosić będą obok bieżącej liczby i daty wniesienia w formie mianownika litery D. F. P. Dziennik podawczy ma być codziennie przedłożony do wglądnięcia i podpisu c. k. Namiestnikowi lub ustanowionemu przezeń zastępcy.

Wszelkie nadsyłane do c. k. Dyrekcyi pieniądze o ile przenoszą kwotę 25 zł., lub podania zawierające efekta wartościowe, doręczy protokół podawczy bezzwłocznie wraz z odnośnem podaniem strony lub urzędu, a w braku takiego podania, przypomnieniem z urzędu, c. k. głównej kasie krajowej, jako c. k. kasie Dyrekcyi funduszu propinacyjnego, która na podaniu stwierdzi odbiór pieniędzy i podanie ile możności tego samego dnia zwróci do protokołu.

Pieniądze w gotówce nie przenoszące kwoty 25 zł. mają być przechowywane w kasie podręcznej protokołu podawczego z uwidocznieniem percepty na odnośnym akcie.

§. 11. Biuro c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego załatwiać będzie sprawy bieżącej administracyi pod rewizyą jednego ze stale urzędujących członków Dyrekcyi i aprobatą c. k. Namiestnika lub mianowanego przezeń zastępcy.

Ustanowiony przez c. k. Namiestnika kierownik tego biura, a względnie tegoż zastępca, przedkładać będzie na posiedzeniach c. k. Dyrekcyi wszystkie biurowe sprawy zastrzeżone w ustawie jej uchwałom.

W wypadkach jednak niecierpiących zwłoki, sprawa wymagająca poprzedniej uchwały c. k. Dyrekcyi, może być załatwioną „circulando“ jeśli przynajmniej czterech członków Dyrekcyi lub ich zastępców pisemnie wyrazi swoje zdanie, poczem c. k. Namiestnik podług wyniku rozstrzygnie i zarządzi dalsze postępowanie.

Członkowie Dyrekcyi wnoszą na posiedzeniach c. k. Dyrekcyi sprawy przydzielone im do załatwienia w formie motywowanego pisemnego wniosku.

Wygotowanie zaś ekspedycyi i wydanie dalszych zarządzeń w myśl powziętej uchwały należą do biura administacyjnego.

§. 12. Przewodniczący Dyrekcyi lub w razie przeszkody jego zastępca zwołuje posiedzenia Dyrekcyi w miarę potrzeby, w każdym zaś razie, jeżeli tego zażąda absolutna większość członków Dyrekcyi.

§. 13. Przewodniczący oznacza na posiedzeniu porządek spraw, udziela głosu podczas obrad, poddaje wnioski pod głosowanie i przestrzegając postanowień §. 38 now. ogłasza uchwałę na podstawie wyniku głosowania.

Zapadła uchwała ma być zapisaną na odnośnym referacie.

Z każdego posiedzenia c. k. Dyrekcyi spisany będzie protokół przez funkcyonaryusza Dyrekcyi powołanego przez c. k. Namiestnika.

Na żądanie członka Dyrekcyi, który nie przystąpił do większości, lub którego wniosek się nie utrzymał, ma być w protokole posiedzenia Dyrekcyi zapisane jego „votum separatum“.

W razie zawieszenia uchwały przez c. k. Namiestnika przedłożyć należy całą sprawę niezwłocznie c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do ostatecznej decyzyi (§. 38. now.)

§. 14. Pisma na zewnątrz zaopatrzone być mają podpisem c. k. Namiestnika lub jego zastępcy.

Orzeczenia c. k. Dyrekcyi mają być nadto zaopatrzone jej pieczęcią.

Dokumenta publiczne mają być podpisane przez dwóch członków Dyrekcyi oraz zaopatrzoną jej pieczęcią.

IV. Czynności przygotowawcze.

§. 15. Z chwilą ukonstytuowania się c. k. Dyrekcyi, zawiadomi ona za pomocą urzędowego obwieszczenia posiadaczy tych majątków, co do których uskutecznione zostały wpisy hipoteczne, wskazane w §. 18 ustawy z 30 grudnia 1875 dz. u. kr. Nr. 55/877 o zgaśnięciu przyznanego im prawa realnego (§. 33, now.)

Dalej wezwie c. k Dyrekcya osobnemi obwieszczeniami, które mają być zamieszczone w dzienniku urzędowym,

a) dotychczasowych uprawnionych z wyjątkiem miast, wykonywających samoistnie prawo propinacyi na swych obszarach gminnych, ażeby w terminie nieprzekraczalnym 14 dni od dnia wejścia w życie noweli do ustawy krajowej o zniesieniu prawa propinacyi, oddali c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego do dyspozycyi wszystkie dokumenta tyczące się ostatniej dzierżawy prawa propinacyi, a względnie podali do wiadomości Dyrekcyi warunki umów ustnie zawartych (§. 28 now.) dalej, ażeby zawiadomili c. k. Dyrekcyę czyli w jakiej kwocie i za jaki czas pobrali od swych dzierżawców prawa propinacyi, czynsz z tego prawa przypadający od 1 stycznia 1890 (§. 29 now.) w wypadku zaś sprawowania administracyi prawa propinacyjnego z wyszynku we własnym zarządzie, podali do wiadomości c. k. Dyrekcyi wartość ocenionego przez się rocznego czynszu z wykonywanego przez nich samego prawa propinacyi, a to pod rygorem, że przed uczynieniem zadość temu wezwaniu, uprawnieni nie mają prawa żądania wypłaty wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi (§. 28 now.)

Do wezwania tego mają zastosować się i ci właściciele majętności tabularnych, którym orzeczeniami c. k. krajowej komisyi propinacyjnej nie przyznano prawa rzeczowego do jednego szynku, ani też nie oznaczono dla nich czystego dochodu z prawa propinacyi (§. 16 ust. 2 now.), jeśli prawo to faktycznie wykonują.

b) Wszystkich uprawnionych z wyjątkiem gmin, ażeby w przeciągu nie przekraczalnego terminu 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym (§. 20 now.) wnieśli oświadczenia, czyli życzą sobie otrzymać w obligacyach propinacyjnych wynagrodzenie za zniesienie wyłącznego prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych.

Niedotrzymujący tego terminu, otrzyma wynagrodzenie gotówką uzyskaną ze sprzedaży obligacyj rzeczonych.

Co do miast posiadających na swych obszarach gminnych wyłączne prawo propinacyi zarządzi c. k. Dyrekcya przewidziane §. 43 now. dochodzenie czystego dochodu z prawa propinacyi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rada Państwa.

(LXXI Posiedzenie Izby wyższej.)

† **Wiedeń**, 14 maja. (***Korespondencya Gazety Lwowskiej***).

Prezes hr. T r a u t t m a n s d o r f f zagaja posiedzenie o godzinie 12 min. 25.

Izba dość licznie zgromadzona; z Polaków obecni książę Czartoryski i pp. Ziemiałkowski, Wodzicki, Siemieński, Krasicki i Stadnicki.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Ministra obrony krajowej.

Prezydyum gabinetu donosi, że Emil hr. Baworowski powołany został do zajęcia po zmarłym ojcu krzesła dziedzicznego w Izbie wyższej.

Po odczytaniu obszernego nuncyum Izby poselskiej o zapadłych w ostatnim czasie uchwałach p r e z e s wnosi przekazać uchwałę jej o sposobie formalnego traktowania projektu nowego kodeksu karnego komisyi prawniczej do zdania sprawy jeszcze dziś po wyczerpnięciu porządku dziennego. — Izba wniosek ten przyjmuje.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, Izba załatwia w pierwszem czytaniu projekt o niektórych zmianach w ustawie szkolnej z r. 1869 i w noweli do niej z r. 1883, przekazując go osobnej komisyi, która składać się będzie z 21 członków.

Poczem bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej:

projekt ustawy o zbudowaniu drogi żelaznej z Jasła do Rzeszowa kosztem skarbu;

projekt ustawy o prolongacyi instytucyi funduszu melioracyjnego na drugie dziesięciolecie (do r. 1904).

Również bez dyskusyi przyjęto do wiadomości siedmnaste doroczne sprawozdanie komisyi kontrolującej dług publiczny i zatwierdzono, dając Rządowi absolutoryum, zamknięcie rachunków z r. 1883.

Tu przerwano posiedzenie, aby dać czas komisyi prawniczej do naradzenia się nad uchwałą Izby poselskiej i wyjątkowem formalnem traktowaniu projektu nowego kodeksu karnego. — Po przerwie półgodzinnej komisya wraca i w jej imieniu bar. H y e wnosi zgodzić się na uchwałę Izby poselskiej. — Izba wniosek przyjmuje.

Poczem bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej:

---

pracy. Poweselał mu smutny kamieniołom, niebo poweselało i ziemia cała poweselała. Ledwie dzień wzeszedł, już Wawrzek stoi wraz z innymi w górze na szychcie i łamie kilofem twarde łono skały, a na sercu tak mu czegosik przyjemnie, jakby je kto miodem smarował. Pracują wszyscy, aż pot się z nich leje, aż ziemia stęka. Gdy jedni zajęci są wysoko na szychtach, inni w dole rozłupują znów wielkie bryły kamienia na mniejsze części. Wśród tumanów wznoszącego się ciągle w górę szarego pyłu biegają dziewki, wożą taczkami kamień po rozłożonych na ziemi deskach. Wre ruch i życie: huczą młoty i kilofy, brzękają błyszczące swem stalowem ostrzem oskardy — gdzież tu smutno? Czasem znów mina wybuchnie z łoskotem, czasem ten lub ów z robotników zagwiżdże sobie dla fantazyi fajnego štajera albo huknie znaną piosenkę brukową:

Jechałem bez Podgórz,
Muzyczka tam grała —
Uszy mi się trzęsły,
A gęba mi drgała!

— Hu! haa!.... a gęba mi drgała!....

Spojrzy Wawrzek z wysoka, ze skały, a tam w dole wśród innych dziewuch uwija się przy taczce jego Maryś w czerwonej spódniczynie i czasem zerknie na niego. W powietrzu wesoło, że aż ha! Słoneczko pięknie przygrzewa, wiatr chłodzi mokre od pracy czoło, dziewczęta wożą kamień, żwir trzeszczy pod nogami, taczka skrzypi i piszczy, popychana po desce.

Wawrzek pogładzi sobie dawno niegoloną brodę, odcharknie, splunie i poglądając ku Maryś swojej zaśpiewa:

Świeci miesiąc, świeci, okele północy,
Ciebie przestać kochać, nie jest w mojej mocy!

Żebym był malarzem, odmalowałbym cię,
Cobym pendzel zmaczał, pocałowałbym cię!

Dziewczęta w śmiech; kilofy i młoty huczą wciąż, słoneczko przygrzewa, żwir trzeszczy, taczka skrzypi, a Maryś tak Wawrzkowi z dołu odśpiewa:

Dwóch sobie gadało, jam ich wysłuchała:
„Żeniłbym się z kozą, byle grajcar miała!“

Śpiewa słowik, śpiewa, kiedy miesiąc wschodzi,
Chociaż ja cię kocham — cós to komu szkodzi!

Śpiew bywa zaraźliwym — nuż więc i inni drzeć się w niebogłosy. Tomek, który sługiwał przy ułanach, łobuz skończony i andrus — spojrzy złośliwie na Wawrzka, potem na Marysię i tak znów zacznie:

Oj, kocham cię, chłopcze, chociażeś cherlawy,
Choć się nie spodziewam dobrej z tobą sprawy!

Śmieją się wszyscy do rozpuku, że aż huczy i grzmi w kamieniołomie. Śmieje się sam Wawrzek i Marysia, śmieją się skały, śmieje się niebo, sam nawet górniczy śmieje się, choć to on przecie ma śrybrny dzygarek na stalowym łańcuszku — i żyd, cybuch bestyja, śmieje się, aż mu ryża broda skacze, jak wiewiórka z gałązki na gałązkę.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

J. Zengteller.

projekt ustawy o ulgach fiskalnych na rzecz spółek pożyczkowych i zaliczkowych;

projekt ustawy o uregulowaniu płac sług pocztowych i telegrafowych;

projekt ustawy o sprzedaży i zamianie drobnych cząstek nieruchomego mienia skarbowego w okolicach Wiednia i Pragi.

Koniec posiedzenia o godz. 2. — Następne jutro.

(CCCXLVIII posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, dnia 14 maja. (*Koresp. Gazety Lwowskiej*).

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10, m. 25.

Izba nielicznie zgromadzona, szczególnie też ławy polskie świecą gęsto pustkami.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Ministra obrony krajowej, którzy o godzinie 12½ udają się na posiedzenie Izby wyższej.

Minister skarbu, pan Dunajewski, odpowiada na interpelacyę w sprawach taks, podatków i należytości skarbowych. Odpowiedzi podajemy poniżej w całości.

Izba przystąpiwszy do porządku dziennego uchwala ustawę o ochronie znaków towarowych w trzeciem czytaniu.

Następuje sprawozdanie komisyi budżetowej z petycyi sześciu gmin i kilku obszarów dworskich, obowiązanych przyczyniać się do kosztów uregulowaaia potoku Łęgu w powiecie Tarnobrzeskim, o przyjęcie na skarb wypłaty 14.752 zł., stanowiących dwie trzecie przypadającej na nie kwoty 22.128 zł., w myśl uchwały Sejmu z dnia 21 stycznia r. b., który pod warunkiem takim przyjął na fundusz krajowy wypłatę 7376 zł. Petycya jest umotywowana niemożnością w skutek klęsk z powodzi roku 1880, 1884 i 1888. — Komisya budżetowa wnosi: przekazać petycyę Rządowi do ocenienia i uwzględnienia. — Izba uchwala wniosek komisyi.

Petycya wydziału powiatu Tarnobrzeskiego, o uzupełnienie obwarowania Wisły i Sanu, jest załatwiona dodatkowym preliminarzem wydatków z funduszu melioracyjnego.

Dwie petycye z Czech o pomoc ze skarbu, z powodu klęsk elementarnych, przekazano Rządowi do uwzględnienia.

Następnie bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu:

projekt ustawy o ponownem przedłużeniu stanu wyjątkowego pod względem sądowniczym, na obszar sądu kolegialnego w Kotarze;

projekt ustawy o pupilarnem bezpieczeństwie obligacyj funduszów propinacyjnych, galicyjskiego i bukowinskiego.

Również bez dyskusyi zatwierdzono umowy z Włochami i z Hiszpanią o wzajemności co do wspierania potrzebujących pomocy marynarzy.

Następują obrady nad sprawozdaniem komisyi legalizacyjnej z wniosków, tyczących się intabulacyi na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach drobnych. Komisya wnosi stosowny projekt ustawy.

P. Krauss krytykuje projekt jako niebezpieczny dla stanu włościańskiego i powołuje się na projekt nowego kodeksu cywilnego dla Rzeszy niemieckiej, ktory przepisuje dla każdej intabulacyi legalizacyę sądową lub notaryalna, choć w Niemczech intabulacya nie stanowi tak całkowitego dowodu nabytego prawa, jak w Austryi. Mowca zapowiada poprawkę w tym duchu w dyskusyi szczegółowej.

Pos. Kaiser ubolewa, że projekt tak mało daje i że komisya poodrzucała wszystkie dalej posuwające się wnioski. Zwolnienie od legalizacyi powinno być postanowione dla spraw do 500 złr., a nie do 100 zł., jak projektuje komisya. Ponieważ jednak lepszy rydz niż nic, mowca głosować będzie za projektem. Lęka się tylko, czy ustawa ta w ogóle przyjdzie do skutku, i z góry odzywa się do Izby wyższej, aby ja przychylnie usposobić do jednej z najpilniejszych, jak mówi, potrzeb ludności włościańskiej.

Pos. Żuk-Skarszewski wytyka ordynacyi notaryalnej rażący brak przepisu, któryby obowiązywał notaryusza dokładnie poznać wolę stron stających do kontraktu i odczytać im spisany akt, by zapobiedz brzemiennym w następstwa pomyłkom lub nawet i podsunięciu dokumentu. Mowca żąda zmiany w tym duchu §. 79go ordynacyi notaryalnej. Przechodząc do samego przedmiotu obrad, nie sprzeciwia się temu cząstkowemu zniesieniu przymusu legalizacyjnego tam, gdzie sobie tego życzą i dla tego za najważniejsze postanowienie projektu uważa przepis §. 2, który stanowi, że projektowana ustawa wejdzie w życie w tych tylko krajach, w których sejm oświadczy się za jej zaprowadzeniem. Dla Galicyi n. p. ustawa ta będzie zupełnie nieprzydatna. (Pos. Hompesch: A ja jestem wcale innego zdania!) Dla Galicyi, gdzie chłop nie umie ani czytać ani pisać, a pisarstwo pokątne kwitnie, ustawa ta byłaby bardzo niebezpieczna. Tylko pod warunkiem. że §. 2gi będzie przyjęty, Koło polskie będzie głosowało za projektem komisyi.

Pos Roser zwalcza przymus legalizacyjny, który, zaprowadzony od lat 18, nie przyjął się jeszcze w ludności włościańskiej, która owszem jest mu stanowczo przeciwna ze względu na koszta i trudy połączone z legalizacyą. O §. 2gim powiada mowca, że jest tylko zaporą dla rychłego wprowadzenia ustawy w życie i nadania chłopom upragnionego dobrodziejstwa, które jest niewielkie, a dla którego powiększenia głosować będzie za wnioskiem, który pos. Türk stawi do §. 1go w dyskusyi szczegółowej.

Pos Bienert, jakkolwiek pragnąłby rozszerzenia ustawy na większe sprawy, radzi nie wnosić poprawek, które byłyby tylko niebezpieczne dla dojścia ustawy do skutku.

Izba uchwala przystąpić do dyskusyi budżetowej.

Paragraf 1szy stanowi, że w drobnych sprawach intabulacyjnych legalizacyę sądową lub notaryalna dokumentu prywatnego można zastąpić podpisem dwu świadków; a za sprawy drobne uchodzą te, których objekt nie przenosi wartości 100 zł.

Pos. Krauss wnosi poprawkę, wedle której zwolnienie legalizacyi nie odnosiłoby się do dokumentów tyczących się cząstki wierzytelności hipotecznej, lub cząstki nieruchomości.

Pos. Türk wnosi poprawkę o rozszerzenie ustawy na sprawy do 500 zł. wartości.

Izba po niejakiej dyskusyi odrzuca obie poprawki 87 głosami przeciw 46 głosom, a przyjmuje paragraf w brzmieniu projektu komisyjnego.

Paragraf 2gi mówi: „Ustawa niniejsza wejdzie w życie w tych tylko krajach, których Sejmy oświadczą się za jej zaprowadzeniem. Od kiedy zaś wejdzie w życie, postanowi się sposobem rozporządzenia".

Pos. Wentlitzke dopatruje się w tym paragrafie naruszenia konstytucyi również pod względem kompetencyi Rady państwa, jak pod względem jedności sądownictwa i wnosi opuścić cały paragraf.

Komisarz rządowy, radca wyższego sądu krajowego, p. Hrouzek, odpowiada, że rzeczywiście trudno byłoby choć pomyślec o zniesieniu przymusu legalizacyjnego w niektórych krajach, jak w Galicyi, której reprezentanci zawsze też stanowczo przeciw temu się oświadczali. Przymus legalizacyjny dla ludności galicyjskiej jest dobrodziejstwem, chroniąc ją od wydania na łup wybujałemu pisarstwu pokątnemu. Podobnie ma się rzecz na Bukowinie i w Dalmacyi. Z tych trzech krajów przytacza mowca daty statystyczne, tyczące się analfabetów, których jest w Galicyi 4,835.000 na 5,900.000 dusz ludności, na Bukowinie 512.000 na 571.000 ludności, w Dalmacyi 425 000 na 476.000 ludności. W tych krajach zniesienie legalizacyi nawet do 100 zł. byłoby wielce niebezpieczne, zwłaszcza że obroty nieruchomości są w nich większe niż indziej. Paragraf 2-gi nie jest naruszeniem konstytucyi, bo wedle konstytucyi i statutów krajowych wewnętrzne urządzenie ksiąg gruntowych należy do ustawodawstwa krajowego. Z samej lewicy kiedyś wyrzeczono, że kwestya legalizacyi bynajmniej nie jest niewątpliwą sprawą Rady państwa, lecz stoi na samej linii granicznej między nią a Sejmami.

P. Machalski również zwalcza wywody Wenzlitzkego, przytaczając przykłady z praktyk pisarstwa pokątnego w Galicyi.

Izba uchwala § 2-gi, a bez dyskusyi przyjmuje §. 3 ci (klauzulę wykonawczą), na czem projekt w drugiem czytaniu załatwiono.

Następuje drugie czytanie projektu rządowego o utworzeniu fideikomisu imienia książąt Dietrichsteinów. — Komisya prawnicza wnosi przyjąć projekt zgodnie z uchwałą Izby wyższej.

Pp. Pollak, Steinwender i Kronawetter gwałtownie zwalczają projekt i w ogóle fideikomisy jako społecznie i ekonomicznie niebezpieczne.

Minister sprawiedliwości hr. Schönborn wygłasza znakomitą mowę w obronie instytucyi fideikomisów, głównie jednak przeciw sposobowi zwalczania jej Mowę tę, którą obsypano niebywałemi oklaskami z prawicy, podamy w następnym numerze *Gazety*.

Na tem przerwano obrady.

Od Rządu wniesiono deklaracyę do konwencyi międzynarodowej o mszycach winnicznych.

Pos. Brenner wnosi interpelacyę w sprawie zarządzeń przeciw zarazie pyskowej i racicowej.

Pos. Fischer wnosi interpelacyę znowu w sprawie niewłaściwości w wymiarze podatków w powiecie Bruck nad Litawą, uznanych już przez pana Ministra skarbu w odpowiedzi na interpelacyę dawniejszą.

Pos. Türk wnosi interpelacyę w sprawie ujęcia wszelkich asekuracyj w ręce państwa.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 min. 45. — Następne jutro.

Mowa JE. Ministra skarbu dr. Dunajewskiego,

zawierająca odpowiedź na cztery interpelacye, brzmi jak następuje:

Panowie posłowie Kaiser i towarzysze na posiedzeniu tej wys. Izby d. 20 lutego r. b. wystosowali do mnie interpelacyę w sprawie przepisywania naczelnikom gmin i członkom rady gminnej na Szląsku należytości skarbowych od nadania służby. Na interpelacyę tę mam zaszczyt odpowiedzieć, co następuje:

Nakazem urzędu podatkowego w Weidenau z dnia 19 października r. 1888, poz. reg. 446, który stał się pobudką do tej interpelacyi, przepisano naczelnictwu gminy w Alt-Rothwasser od jego dochodów dorocznych, 3 zł. 7 ct. należytości skarbowych, i kwota ta bez oporu zapłacona została.

Przepisano podatek na podstawie protokołu wyborczego z dnia 21 września r. 1888 i pisma naczelnika gminy z dnia 3 października r. 1888, w którem dochody roczne funkcyonaryuszy gminnych były wymienione.

Jak to trybunał administracyjny w kilkakrotnych orzeczeniach uznał za rzecz legalną, podlega wedle pozycyi taryfowej 40 *a* ustawy o należytościach skarbowych, wszelkie dokumentnie stwierdzone poruczenie urzędu duchownego lub świeckiego opłacie należytości skarbowej, czy poruczenie stało się sposobem nominacyi, czy też sposobem wyboru.

Warunki opłaty należytości skarbowej w tym wypadku zachodzą; przepisanie opłaty jest ustawą usprawiedliwione i postępowanie urzędu podatkowego w Weidenau słuszne. Nie mógłbym bez naruszenia ustawy wydać wskazówki w duchu przeciwnym.

Co się tyczy twierdzenia zawartego w interpelacyi, że podobne przepisywanie należytości skarbowych nie zdarza się w Dolnej Austryi, twierdzenie to nie zgadza się z faktycznym stanem rzeczy. Na obszarze administracyjnym dolno-austryackiej krajowej dyrekcyi skarbowej obowiązek opłaty należytości skarbowej od dokumentnie stwierdzonych wyborów do zarządu gminnego jest podtrzymywany, a mianowicie w okręgu urzędowym powiatowej dyrekcyi skarbowej w Wiedniu wedle poczynionych dochodzeń od listopada r. 1887 wymierzono należytość skarbową w 87 wypadkach takich w ilości 1505 zł. 87 ct.

W interpelacyi wystosowanej do mnie na posiedzeniu wys. Izby dnia 27 lutego r. 1889 panowie posłowie Türk i towarzysze mówią o zażądaniu taksy służbowej od duchownych, sprawujących funkcye w c. k. zakładach karnych i poprawczych. Interpelacya ta może odnosić się tylko do duchownych ustanowionych przy c. k męskich zakładach, gdyż kapłani, sprawujacy funkcye po żeńskich zakładach karnych, nie sa ustanowieni z ramienia państwa, lecz pobieraja wynagrodzenie od kierujących temiż zakładami kongregacyj żeńskich.

Kwestyę obowiązku zapłacenia taksy służbowej przez duchownych ustanowionych w męskich zakładach karnych można osądzić tylko wedle okoliczności, w jakich kto z nich ustanowiony został. Niektórzy z tych duchownych, między nimi ci, którzy sprawują funkcye w więzieniu wiedeńskiem, są rzeczywistymi urzędnikami państwa, pobierają płacę ze skarbu państwa i mają też prawo do zaopatrzenai z funduszów państwa. Dla tego niewątpliwie podlegają taksie służbowej, przewidzianej §. 176 nstawy o taksach z r. 1840.

Większa część jednak tych duchownych pobiera płacę swą z funduszu religijnego i nie ma prawa do zaopatrzenia z funduszów państwa; dla tego nie podlega obowiązkowi taksy, lecz podlega opłacie należytości skarbowej od nadania służby, przewidzianej w pozycyi taryfowej 40 *a* ustawy o należytościach skarbowych.

Ministerstwo skarbu niejednokrotnie miało sposobność w skutek zażaleń takich duchownych, którym władza polityczna nałożyła taksę służbową, orzekać, a orzekło zawsze w tym duchu, że duchowni ci podlegają tylko należytości skarbowej od nadania służby, nie zaś taksie służbowej.

Z zarządzonych natychmiast po wniesieniu interpelacyi dochodzeń, okazało się, że od bardzo przeważnej części duchownych ustanowionych przy c. k. męskich zakładach karnych nie pobiera się taksy służbowej. Tylko na niektórych, między nimi na tych którzy są ustanowieni w zakładzie karnym w Stein nad Dunajem, władze polityczne nałożyły taksę służbową, o czem c. k. Ministerstwo skarbu nie otrzymało wiadomości.

Natychmiast nakazałem poczynić kroki właściwe, by stwierdzić, czy przepisanie taks jest wedle okoliczności, w jakich kto z nich ustanowiony został, ustawą usprawiedliwione. Gdyby się okazało, że nielegalnie zażądano od nich złożenia taksy służbowej, natychmiast nakażę sprostować nakaz zapłaty.

Panowie posłowie Wildauer i towarzysze we wniesionej dnia 12 kwietnia r. b. interpelacyi, tyczącej się przepisanego kasie oszczędności miasta Insbruku i przez nią zapłaconego podatku dochodowego za lata 1883, 1884 i 1885 od procentów znajdujących się w jej posiadaniu listów zastawnych austryacko-szląskiego zakładu kredytu ziemskiego, zwrócili się do mnie z zapytaniem, czy myślę kazać zwrócić rzeczonej kasie oszczędności owe kwoty podatkowe, a jeśliby nie, jakiemi motywami mógłbym usprawiedliwić tę odmowę. Mam zaszczyt odpowiedzieć na tę interpelacyę w sposób następujący:

Odkąd trybunał administracyjny wyrokiem z dnia 16go września r. 1884 p. l. 2007 z okoliczności zażalenia kasy oszczędności w Schönberg uznał obowiązek płacenia podatku dochodowego od procentów z listów zastawnych austryacko-szląskiego zakładu kredytowego ziemskiego, władze wymierzające podatki wszędzie traktowały te listy zastawne jako podlegające podatkowi dochodowemu. Tym sposobem stało się, że i kasie oszczędności w Insbruku przepisano podatek dochodowy od będących w jej posiadaniu listów zastawnych tego rodzaju aż do roku 1885. I pewnie też ta była przyczyna, że strona nie zaczepiła tego mandatu zapłaty przed trybunałem administracyjnym, że owszem bez takiego zażalenia zapłaciła przypadające na nią kwoty podatkowe.

W świeższym atoli wyroku z dnia 30 marca r. 1886 p. l. 875, wydanym w skutek zażalenia opawskiej kasy oszczędności, trybunał administracyjny wypowiedział i zastosował inny pogląd prawniczy, uważając w nim procenta tych samych listów zastawnych za niepodlegające podatkowi dochodowemu.

Ze względu na ten drugi wyrok, do którego odtąd znów powszechnie zastosowały się urzędy wymierzające podatki, nie przepisywano też insbruckiej kasie oszczędności od r. 1886 podatku od procentów rzeczonych listów zastawnych.

Ale ten nowy pogląd prawniczy nie mógł już wywrzeć wpływu na prawomocnie za lata poprzednie wymierzony i przez strony bez zastrzeżenia zapłacony podatek. Iżby bowiem temi dawniejszemi wymiarami podatku popełniło się było oczywiste bezprawie, tego nikt twierdzić nie może, skoro, jak nadmieniłem, wówczas powaga pierwszego wyroku trybunału administracyjnego całkiem niedwuznacznie przemawiała za obowiązkiem płacenia podatku od procentów rzeczonych listów zastawnych i skoro w wątpliwej kwestyi, czy procenta te podlegają podatkowi, zbyt wiele i ważnych można przytoczyć argumentów w duchu twierdzącym i w duchu przeczącym.

Byłoby to trudnem do praktycznego przeprowadzenia przedsięwzięciem, gdyby władze w takich razach zmienionego poglądu prawniczego na wątpliwą kwestyę podatkową chciały obalać na wiele lat wstecz i w duchu nowych poglądów zmieniać wszystkie wymiary podatku, które prawomocnie przedsięwzięte były za panowania poglądu dawniejszego. Przedsiębrać zaś zmianę taką tylko na rzecz kilku stron, innym natomiast odmawiać, byłoby pewnie postępowaniem trudnem do usprawiedliwienia.

Ponieważ tedy insbruckiej kasie oszczędności, równie jak wielu innym stronom prawomocnie przepisano podatek od procentów szląskich listów zastawnych za lata 1883 do 1885 w duchu panującego wówczas poglądu prawniczego i ponieważ kasa oszczędności bez zastrzeżenia podatek ten zapłaciła, przeto nie można było wszczynać na nowo czynności o rzecz oddawna prawomocnie rozstrzygniętą. Nie pozostawało tedy nic innego, jak z powołaniem się na oddawna zaszłą prawomocność wymiarów podatku za lata 1883 do 1885 odrzucić odnośne podania kasy oszczędności.

Panowie posłowie Krauss i towarzysze na posiedzeniu wys. Izby z dnia 11 b. m. wystosowali do mnie interpelacyę z tego powodu, że podania o przyznanie przewidzianych w ustawie z dnia 9 marca r. 1889 (Dz. u. p. l. 30) ulg fiskalnych dla pożyczek z kas oszczędności odrzucone zostały przez władze skarbowe w Dolnej Austryi z tem umotywowaniem, iż spłata nowych pożyczek mocą przysługującego obu kontrahentom prawa wypowiedzenia może nastąpić już po upływie pół roku.

Najzupełniej podzielam zapatrywanie panów interpelantów, że taka interpretacya ustawy pozbawiałaby kasy oszczędności po większej części korzyści z rzeczonej ustawy.

Omówione zastrzeżenia wypowiedzenia, są wedle §. 2-go, ustępu 2-go ustawy z dnia 9-go marca roku 1889 (Dz. u. p. l. 30) i

§. 5-go rozporządzenia wykonawczego z d. 17-go marca roku 1889 (Dz. u. p. l. 31) tego rodzaju, że nie stanowią przeszkody w nadaniu owych ulg fiskalnych.

Natychmiast nakazałem wydać pouczenie w tym duchu do władz skarbowych; co się tyczy atoli specyalnie wymienionego w interpelacyi centralnego urzędu taks w Wiedniu, otrzymał on w krótkiej drodze stosowne objaśnienie jeszcze przed wniesieniem interpelacyi.

Mowa J. E. Ministra handlu margr. Bacquehema,

miana w dyskusyi nad ustawą o ochronie znaków towarowych, brzmi jak następuje:

Od wielu lat otrzymywał Rząd ze sfer przemysłowych i handlowych, jakoteż z łona samej reprezentacyi państwa wezwanie, aby przedstawił zastosowany do teraźniejszych okoliczności projekt ustawy o ochronie znaków towarowych. Rząd, także przekonany o potrzebie zreformowania przepisów o znakach towarowych, uczynił żądaniu temu zadosyć, porozumiawszy się wprzód z rządem węgierskim w myśl artykułu XVII traktatu o związku handlowym. Zawarte w projekcie innowacye dzielą się na nowe postanowienia merytalne, na przepisy o karaniu naruszenia praw znaku towarowego, o kompetencyi władz, o prowadzeniu centralnego spisu znaków w Ministerstwie i spisów po Izbach handlowych. Ponieważ projekt w komisyi, po wysłuchaniu znawców, bardzo gruntownie jest roztrząśnięty, a wyniki tych obrad złożone są w sprawozdaniu komisyi, zapewne przeto mogę sobie oszczędzić rozbierania poszczególnych postanowień; poprzestanę więc na omówieniu kilku zasadniczo ważnych punktów widzenia, do których omówienia w dotychczasowej dyskusyi znajduję pobudkę.

Zachodzi nasamprzód pytanie, dla czego Rząd z pomiędzy rozlicznych systemów obrał właśnie ten, który zawarty jest w projekcie. Cztery są do wyboru systemy: postępowanie prostego zgłoszenia się ze swym znakiem, postępowanie edyktalne, postępowanie poprzedniego porównania i nakoniec system *d'avis préalable*, zawarty w projekcie. Postępowanie prostego zgłoszenia jest — jak wiadomo — zasadą ustawy z r. 1858; w praktyce okazało się niedostatecznem i wywołało rozliczne skargi. Dla tego zrywa z niem projekt niniejszy. Postępowanie edyktalne może byłoby przydatne dla innych gałęzi tak zwanej własności przemysłowej; dla znaków towarowych mniej się nadaje, bo połączone jest z wielkiemi zwłokami wskutek ogłoszeń w dziennikach urzędowych, które może wcale nie doszłyby do wiadomości właściciela takiegoż znaku; a wszakże wystarcza własna autopsya urzędowa. Trzeci system, poprzedniego porównania, liczy najwięcej zwolenników i czasu swego był zalecony przez patentową komisyę wys. Izby. Nie wiem, czy wszyscy zwolennicy wciąż jeszcze są nim zachwyceni mimo doświadczeń w innych państwach; ale, jakkolwiek rzecz ta się ma, w teoryi można wiele przytoczyć na korzyść tego systemu; w praktyce atoli, szczególnie przy naszym stosunku z Węgrami, byłby połączony z wielu trudnościami. To nie ulega wątpliwości, choć przy przesłuchaniu znawców w komisyi przemawiano za oddaniem poprzedniego porównania Izbom handlowym. Izby handlowe nie dawałyby rękojmi równego postępowania, a równe postępowanie byłoby tu rzeczą największej doniosłości, Wypadałoby tedy obejrzeć się za organem do przedsiębrania porównań, któryby miał pogląd na wszystkie znaki. Jakoż proponowano utworzyć austro-węgierski urząd znakowy i trudno zaprzeczyć, że urząd taki dawałby dostateczną rękojmię. Ale oto spotykamy się z oporem rządu węgierskiego, który po prostu powołuje się na to, że znaki towarowe nie należą do spraw wspólnych Monarchii. Nie pozostawałoby tedy nic innego, jak tylko powierzyć porównanie Ministerstwom handlu obu części Monarchii, a wtedy na dobre dopiero powstałyby trudności największe. Nawet przy zupełnej zgodzie obu Ministerstw byłaby ta niedogodność, że sprawa przewlokłaby się bardzo długo, bo musiałoby się czynić osobne porównania tu i w Peszcie; gdyby zaś nie było zgody, sprawa zawisłaby w powietrzu, bo nie byłoby organu wspólnego do rozstrzygnięcia sporu. A dalej po porównaniu musiałby Minister wydać orzeczenie, że znak jest nowy. Byłoby jednak trudno Ministrowi brać odpowiedzialność za takie orzeczenie, bo znak na obrazku inaczej wygląda niż na towarze, mianowicie z twardej materyi, jak n. p. z kruszcu, ze szkła, z drzewa, z gliny. Gdyby więc oba Ministersterstwa postępowały bardzo surowo, nieraz zgłaszający się ze znakiem byłby może pozbawiony korzyści, której właściciel znaku niby już istniejącego wcaleby mu nie odmawiał. Oprócz tego koszt byłby wielki, bo chodzi o porównanie 10.000 znaków, które może wszystkie będą z obowiązku odnowione.

Ponieważ tedy trzy systemy pierwsze są nieprzydatne dla nas, przeto sam przez się pozostał się nam tylko system *d'avis préalable*; a system ten rzeczywiście może wydać skutki upragnione przez zwolenników systemu poprzedniego porównania, tj. utworzenie autentycznego spisu znaków towarowych. Gdy bowiem rozważymy wszystkie razem postanowienia projektu niniejszego: wykluczenie z góry pewnych znaków, peryodyczne odnawianie zapisania ich w regestrze, wymazanie z regestru i *avis préalable**), dojdziemy do przekonania, że nietrudno nam będzie stworzyć autentyczny spis znaków. W związku z tem krótko tylko powiem, dla czego projekt nie zawiera skargi o nieświadomem naruszeniu prawa znakowego. Nie stało się to przez zapomnienie. Byłoby łatwo pomieścić w projekcie przepis podobny do przepisu ustawy z r. 1858; zaniechano tego umyślnie, a to na podstawie doświadczenia co do konfliktów kompetencyjnych, skoro naruszenie nieświadome nie mogłoby należeć do sędziego kryminalnego. Ale i inną jeszcze okoliczność zważyć tu wypada, że wskutek zaprowadzenia *avis préalable* właściciel znaku już istniejącego przy niejakiej ruchliwości łatwo będzie mógł udowodnić, że naruszenie jest świadome i że wskutek tegoż *avis* i wskutek obowiązkowego odnawiania zapisu znaku w regestrze wypadki nieświadomego naruszenia będą bardzo rzadkie.

(Dokończenie nastąpi).

Jubileusz p. Schmerlinga.

W dniu wczorajszym prezydent Trybunału kasacyjnego, pan Schmerling, obchodził niezwykły a może jedyny w swoim rodzaju jubileusz, bo sześdziesięcioletnią rocznicę wstąpienia do służby państwowej. D. 15 maja 1829 został on zaprzysiężonym w charakterze nadliczbowego auskultanta przy dolno-austryackim sądzie i odtąd pozostawał bez przerwy w służbie publicznej. Po raz pierwszy zajął p. Schmerling wybitniejsze stanowisko w kwietniu 1848 r., w którym to czasie Rząd austryacki mianował go członkiem kolegium mężów zaufania we Frankfurcie. D. 15 maja tegoż roku został prezydyalnym posłem związkowym, we dwa miesiące później państwowym ministrem spraw wewnętrznych, nieco później ministrem spraw zagranicznych a d. 30 grudnia 1848 r. otrzymał nominacyę na pełnomocnika austryackiego przy niemieckim rządzie centralnym. Najw. pismem odręcznem z d. 28 lipca 1849 został mianowany p. Schmerling austryackim ministrem sprawiedliwości a po ustąpieniu z tej posady w marcu r. 1851 pierwszym prezydentem senatu przy najwyższym Trybunale. Dnia 3-go gruduia 1855 otrzymał godność tajnego radcy, a d. 19 listopada 1857 nominacyę na prezydenta wyższego sądu krajowego w Wiedniu. D. 13 grudnia 1860 Monarcha Najw. pismem odręcznem mianował p. Schmerlinga ministrem stanu. W okresie piastowania teki ministeryalnej otrzymał mandat poselski najpierw do dolno-austryackiego a następnie czeskiego sejmu, który wybrał go deputowanym do Rady państwa. D. 28 kwietnia 1865 został mianowany kuratorem akademii Terezyańskiej, a dnia 27-go lipca tegoż roku pierwszym prezydentem najwyższego Trybunału, na której to posadzie pozostaje do tej chwili. Od 1 kwietnia 1867 jest p. Schmerling, który rozpoczął właśnie 85 rok życia, członkiem dożywotnim Izby panów.

Już w ciągu dnia przedwczorajszego odbierał sędziwy jubilat liczne gratulacye, a pierwsi przybyli z życzeniami Najd. Arcyksiążęta Wilhelm, Albrecht i Rainer, następnie prezes gabinetu hr. Taaffe i Ministrowie: gen. Bauer, hr. Falkenhayn i dr. Gautsch, szef sztabu generalnego br. Beck, głównodowodzący w Gracu hr. Schönfeld na czele deputacyi wojskowej, delegaci zjednoczonej lewicy Izby dep., hr. Belcredi, dalej delegacye: klubu naukowego, wiedeńskiej Akademii umiejętności i wielu innych stowarzyszeń. Przybyli również prawie wszyscy prezydenci wyższych sądów krajowych.

Właściwa uroczystość odbyła się w dniu wczorajszym, a przebieg jej podała nam wczoraj depesza wiedeńska.

Bezrobocie górników.

Deputacya świątkujących górników westfalskich złożona z trzech członków przybyła przedwczoraj rano do Berlina, stanęła w jednym z przedniejszych hotelów i w dwie godziny po przyjeździe udała się na posłuchanie do cesarza. Przyjęcie trwało dziesięć minut. Obecni byli oprócz delegatów tylko jeden z adjutantów cesarskich i stenograf. Przemawiał górnik Schröder prosząc monarchę, aby zechciał wejrzeć w położenie pracującej w kopalniach ludności i przyczynił się do wymierzenia jej sprawiedliwości. Odpowiedź cesarza streściła dokładnie wczorajsza depesza berlińska. Z pałacu królewskiego udała się deputacya do gmachu parlamentu, gdzie miała dłuższą rozmowę z kilkoma deputowanymi, przedewszystkiem z dep. Hammacherem właścicielem kopalni węgla w rewirze westfalskim. Deputacya przed wyjazdem z Berlina ogłosiła w dziennikach następujące oświadczenie: „W kołach tutejszych panuje, o ile nam wiadomo, zapatrywanie, iż zmowa górników ukończy się już w dniach najbliższych a to rzekomo z powodu, że robotnicy nie potrafiliby dłużej wytrzymać. Chociaż gorącem jest naszem życzeniem, aby streik ukończył się jak najprędzej, musimy oświadczyć, iż ze strony świątkujących nie może być uczynionym żaden krok w tym kierunku. Górnicy dopóty nie powrócą do pracy, dopóki przedsiębiorcy nie zabiorą pierwsi głosu celem spełnienia bezwarunkowo znanych żądań. — Schröder, Bunte, Siegle.“ W tym duchu wyraziła się deputacya w rozmowie z kilkoma sprawozdawcami dziennikarskimi, to też większa część dzienników berlińskich uważa położenie za groźne i wypowiada obawę, iż streik może się przeciągnąć do końca miesiąca, albowiem górnicy dopiero d. 10 b. m. otrzymali dwutygodniową płacę i rozporządzają podobno znacznemi rezerwami. Wedle pism westfalskich zachodzi także niebezpieczeństwo dla zakładów gazowych Paryża i tamtejszej wystawy międzynarodowej, które od lat wielu mają zakontraktowane węgle z szybów gelsenkirchskich. Przedtem wysyłano codziennie do Paryża cały pociąg z węglami, od tygodnia zaś przesyłki te ustały zupełnie.

Wedle depeszy z Berlina, panuje tam przekonanie, że robotnicy wytrzymać mogą jeszcze kilka tygodni a przez ten czas bezrobocie wywrzeć musi najgorsze skutki na przedsiębiorstwa. Kilka kolei zasystowało już nietylko pociągi przewozu węgla, ale i osobowe. Całe okolice czują brak węgli, który zmusza ich do gotowania za pomocą nafty. Władze badają starannie stan rzeczy.

---

*) *Avis praélable* znaczy tu, że Ministerstwo handlu zawiadomi osobę zgłaszającą się ze znakiem, że równy lub podobny znak dla tego samego towaru już istnieje, poczem osoba ta może zgłoszenie swe podtrzymać, zmienić lub cofnąć. O zawiadomieniu takiem powiadomi się także właściciela znaku już zapisanego w regestrze.

KRONIKA

Lwów 16 maja.

— **J. E. Pan Namiestnik** nadał prezentę na opróżnione gr. kat. probostwo w Iwanowcach, z filią w Turadach, ks. Emilianowi Lewickiemu, gr. kat. kooperatorowi w Dolinie.

— **Uroczyste wręczenie orderu.** Dzisiaj o godzinie 11 przed południem J. E Pan Namiestnik Kazimierz hr. Badeni doręczył na uroczystem posłuchaniu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa p. Antoniemu Irasekowi, centralnemu inspektorowi i zastępcy dyrektora ruchu galic. kolei Karola Ludwika Doręczenie to odbyło się w obecności p. radcy rządu Sladkowskiego i licznego grona wyższych urzędników kolejowych.

— **Pan Namiestnik Morawy**, Herman Loebl, jak donosi *Wiener Abendpost*, otrzymał wyrazy kondolencyi, z powodu straty małżonki od Najdost. Arcyksięcia Karola Ludwika.

— **W stanie zdrowia JE. Alfreda hr. Potockiego** nadeszły wczoraj do Wiednia cokolwiek lepsze wiadomości. W skutek tego hr. Romanowa Potocka odłożyła do dziś swój wyjazd do Paryża.

— **Rada szkolna krajowa** ogłasza konkurs na cztery posady nauczycieli c. k. gimnazyum w Bochni. Termin do 25 maja b. r. Bliższe szczegóły w „dzienniku urzędowym“ *Gazety*.

(*m*) **Lwowska sekcya** komitetu wiecu miast obradowała wczoraj poufnie przy licznym udziale reprezentantów miast i miasteczek wschodniej części kraju. Sekcya ukonstytuowała się i wybrała przewodniczącym dr. Piotra Grossa, jego zastępcą p. M. Michalskiego, I delegata lwowskiej Rady miejskiej, a sekretarzami dr. B. Goldmana i dr. K. Ostaszewskiego-Barańskiego. redaktora *Dziennika Polskiego*.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 16 maja 1889 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe, mieliśmy wiatr przeważnie SW, niebo w części pogodne a powietrze miernie wilgotne.

Srednia temperatura doby była +23·8 C, najwyższa +30·5°C, najniższa +16·3°C w nocy.

Dziś rano mieliśmy mgłę, zresztą przez całą dobę była pogoda.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w Prusiech; zwyżka 765 do 760 mm. w Norwegii; zniżka drugorzędna utworzyła się w zatoce Lyońskiej.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 758 mm.

Prognoza na dobę następną od 12 godziny dnia 16 maja b. r.: Wiatr prawdopodobnie z północnej strony, średnia temperatura doby obniżyła się trochę, niebo w części zachmurzone a powietrze więcej jak miernie wilgotne; pogoda, co najwięcej deszcz chwilowy.

— **Posucha.** trwająca przeszło od trzech tygodni, pomiędzy rolnikami obudza nader poważne obawy o urodzaje. W okolicach piaszczystych zasiewy jare wschodzą bardzo powolnie, zaś oziminy są rzadkie i nie zapowiadają pomyślnego plonu. W wielu miejscowościach deszcz padał po raz ostatni dnia 20 kwietnia, co ze względu na porę roku, może wywrzeć nader szkodliwe wpływy.

— **Na poczcie lwowskiej** nadano w miesiącu marcu 1889 r. 219.650 listów prywatnych niepoleconych (między temi 10.112 do adresatów w miejscu); 86.354 kart korespondencyjnych; 10.343 posyłek pod opaską; 7.593 posyłek z próbkami; 140.115 egzemplarzy gazet; 86.344 listów urzędowych; 49.128 listów poleconych; 15.728 przekazów na kwotę 438.537 zł. 15 ct; 85.142 posyłek wartościowych (między temi 10.287 za pobraniem w kwocie 91 946 zł. 31 ct.) Ogółem nadano 700.397 posyłek, zatem o 64.194 więcej niż w marcu 1888 r. Nadeszło zaś do Lwowa: 166.321 listów prywatnych, niepoleconych; 36.922 kart korespondencyjnych; 7237 posyłek pod opaską; 9.548 posyłek z próbkami; 38.634 egzemplarzy gazet; 50.214 listów urzędowych; 34.445 listów poleconych; 36.321 przekazów na kwotę 587.147 zł. 70 ct.; 45.820 posyłek wartościowych (między temi 4.106 za pobraniem w kwocie 72 844 zł — ct). Ogółem 425.462 przesyłek, zatem o 38.753 więcej niż w marcu 1888 roku.

— **Smutny wypadek** zdarzył się wczoraj w Krakowie. Oficyał sądowy, p. Leopold Pyżowski, cierpiący od kilku dni umysłowo, przytrzymany i odstawiony wczoraj wieczór do policyi, pchnął nożem po dwa kroć w piersi wachmistrza policyi Peliwę, który pobiegł prędko dla zaopatrzenia rany do szpitala wojskowego na Wawel, gdzie przed bramą padł bez przytomności. Rany zadane zagrażają życiu Peliwy.

— **Z Akademii Umiejętności.** Dnia 8 kwietnia odbyło się pod przewodnictwem dra. Estreichera posiedzenie Wydziału filologicznego, na którem przybyły ze Lwowa prof. Cwikliński zdając sprawę o pracach przygotowawczych do wydania poezyi Janickiego, oświadczył, iż rękopism, znaleziony w papierach po ś. p. Węclewskim, daje do pracy dalszej niejaką podstawę, ale biografia poety ogranicza stę do nielicznych krótkich wiadomości; teksty nie są zupełne, bo nie wciągnięto epigrammatów dedykacyjnych, rozsianych po rozmaitych drukach spółczesnych objaśnień w manuskrypcie nie znaleziono. Po skollacyonowaniu druków w bibliotekach krakowskich, lwowskich, warszawskich i kórnickiej wydanie Janickiego w końcu bieżącego roku drukować się zacznie. Prof. Cwikliński referował dalej o kilku pracach złożonych Akademii.

Dra. Piotra Bieńkowskiego rzecz p. t. „De fontibus et auctoritate historiae Sertorianae“ jest to pierwsza osobna i wyczerpująca rozprawa, zajmująca się wyjaśnieniem wzajemnego stosunku źródeł starożytnych do historyi Sertoryusza i oceną ich wartości. Wprawdzie nie wszystkie wyniki pracy tej są w równej mierze pewne. Wina to bardzo niedostatecznego zawsze jeszcze materyału, który sprawia, że o wielu szczegółach tylko przypuszczalnie orzekać można. Wszakże autor zestawił i rozebrał źródła istniejące gruntownie, uwzględnił literaturę nowoczesną i zastosował metodę właściwą. Choć pozostały jeszcze różne wątpliwości nierozstrzygnięte, ogólny wynik, iż głównem źródłem dla wszystkich późniejszych historyków wojny Sertoryańskiej były „Historiae“ Salustyusza, utrzyma się niezawodnie.

Dr. Michał Jezienicki w rozprawie pt. „Wpływ klasycznych poetów rzymskich na Jana z Wiślicy i ślady ich w jego utworach“ pragnie uzupełnić uwagi Dra. Kruczkiewicza, zamieszczone w nowem wydaniu poezyi Jana z Wiślicy w przedmowie i w dopiskach poniżej tekstu. Z utworów Wiślickiego przebija się dokładna znajomość wielu rzymskich pisarzów osobliwie tych, których naonczas w Polsce z wielkiem upodobaniem czytywano. Z niektórych utworów i wyrażeń, zapożyczonych z klasycznych wzorów rzymskich pisarzy, można z większem lub mniejszem prawdopobieństwem wnosić, że lubo najwyraźniejsze ślady pozostawili w utworach Jana z Wiślicy trzej poeci rzymscy: Wergiliusz, Owidyusz i Stacyusz, znał on jednak nadto jeszcze dzieła Horacego, Katulla, Tybulla, Propercyusza, Seneki (filozofa), Lukana, Valeriusza Flaccusa i Marcyalisa. Szczególnie upodobanie znajdował nasz poeta w dziełach Wergilego i jego niewolniczego naśladowcy Stacyusza, a wpływ tychże epików objawia się przedewszystkiem w epickim poemacie Wiślickiego: „Wojna pruska“; ustępy opisujące siedziby i zatrudnienia szczepów polsko-litewskich przypominają żywo Wergiliuszowe opisy kraju; do obrazu bitwy pod Tannenbergiem wziął

Wiślicki wiele rysów z opisu walk staczanych przez Eneasza w Lacyum. Jagiełło Wiślickiego podobny jest do Eneasza Wergiliuszowego i t. p. Najwięcej atoli uwydatnia się zawisłość Wiślickiego od klasyków rzymskich pod względem formalnym. Wyjął on żywcem z ich utworów całe wiersze lub myśli, zwroty i wyrażenia. W drugiej głównej części rozprawy zestawia autor wszystkie te miejsca z poetów starożytnych, które nasz pisarz albo dosłownie przeniósł do swego tekstu albo z pewnemi zmianami. Nie należy przypuszczać, iżby Wiślicki pisząc swoje utwory, miał pod ręką ulubionych klasyków; są to reminiscencye w znacznej części, mimowolne, bezwiedne, wynikające z oczytania się.

Praca pp. Józefa Staromiejskiego i Tadeusza Lewickiego p. t.: „Prawo gortyńskie tekst i przekład“ odnosi się do ciekawego zabytku epigraficznego we wiosce Hagioi Deka, na wyspie Krecie, w pobliżu dawnego miasta Gortyn, który odkrył już w r. 1857 Francuz Théenon i ogłosił go najpierw sam, a następnie wielu innych uczonych gorliwie się nad nim zastanawiało. Znakomite dalsze przyczynki i uzupełnienia odkryli już w bieżącym dziesiątku lat inny Francuz Haussoulier i Niemiec Fabricius — Wszystko składa się na jedną całość; jest to — jak wiadomo — kodeks prawa cywilnego z V lub IV w. przed nar. Chr. Pomnik ten zwrócił naturalnie na siebie uwagę uczonych archeologów, epigrafików, dyalektologów, a przedewszystkiem prawników, zajmujących się prawem greckiem i prawem porównawczem. Liczba wydań i rozpraw, odnoszących się do tego zabytku jest pokaźna. Autorowie pracy powyżej wymienionej mniemali, że i naszemu piśmiennictwu naukowemu warto przyswoić tak cenny zabytek. Jeden więc z nich (Tad Lewicki) ogłosił już w r. 1887 we Lwowie sprawozdawczą rozprawkę o prawie gortyńskiem, obecnie zaś wespół ze swym towarzyszem przygotował wydanie greckiego oryginału i przekład polski.

W przedmowie wydawcy opowiadają pokrótce historyą odkopania kodeksu, przytaczają i omawiają kilku słowy dotychczas dokonane wydania i ogłoszone rozprawy, a wreszcie określają metodę, według której tekst wydali. W transkrypcyi trzymali się zasad, któremi i Bücheler się powodował i przepisali wszystkie znaki tak, jak je na tablicach według podobizn znaleźli. Różnią się więc zarówno od Comparetti'ego, jak od Fabriciusa, Levy'ego i Bernhofta i od braci Baunacków. Aby ułatwić zrozumienie każdego wyrazu, wprowadzili do tekstu akcenty według reguł gramatyki atyckiej, czyli powszechnogreckiej. Aby zaś dać jakie takie wyobrażenie, jak tekst wyryty wygląda, oznaczyli osobnemi znakami: 1) litery mniej lub więcej zatarte, lecz jeszcze czytelne, 2) luki, 3) litery fałszywe zamiast innych użyte. 4) litery które przez pomyłkę opuszczono, 5) litery zbędne. W dopiskach poniżej tekstu umieścili waryanty tudzież wyjaśmienia lub tłumaczenia różnych zdań i zwrotów, które się znajdują w przekładach i rozprawach dotychczas drukiem ogłoszonych; różnice bowiem w zapatrywaniach badaczów są znaczne. — W przekładzie usiłowali być wiernymi, bacząc wszakże na to, aby myśl była jasno wyrażoną i język polski nie poniósł zbytniego szwanku.

Gdy sami wydawcy, czując trudność i wielkość zadania, pracy złożonej nie pragną bezzwłocznie drukiem ogłaszać, zwrócono ją prof. Cwiklińskiemu ażeby w porozumieniu z wydawcami ostatecznej redakcyi dokonał.

Na posiedzeniu śliślejszem Wydział wyznaczył temat do opracowania dla uczniów Uniwersytetu Jagiell. na konkurs im. ś. p. Kaspra Bieleckiego w r. 1889/90 p. t.: „Satyry Opalińskiego pod względem obyczajowym i politycznym.“

Prace pp. Dra. Bieńkowskiego i Dra. Jezienickiego odesłano do komitetu wydawniczego.

— **Jubileusz Juliusza Kossaka.** Klub malarzy i rzeźbiarzy w Krakowie krząta się gorliwie około obchodu jubileuszowego, która to uroczystość przypadnie dnia 3 czerwca b. r. Kto zna wysokie zasługi artystyczne czcigodnego jubilata, który pół wieku ołówkiem i pędzlem malarstwu polskiemu służy, a sławę znakomitego malarza koni daleko po za granice kraju rozniósł, przyklaśnie niewątpliwie inicyatywie klubu. Obchód rozpocznie się wręczeniem albumu, złożonego ze szkiców i fotografij polskich artystów w salach Sukiennic o godzinie 12 w południe. Wieczorem uczta. Lista otwarta. Bliższe szczegóły podadzą dzienniki.

— **P. Erazm Jerzmanowski**, zamieszkały w Nowym Jorku, nadesłał Towarzystwu imienia Stanisława Sztaszica dar w kwocie 50 zł., za co szlachetnemu dawcy wydział serdeczne za naszem pośrednictem zasyła podziękowanie.

— **Ks. Maryan Sułkowski**, jak wiadomo z depeszy, przytrzymany został w Zurichu. Jednocześnie donoszą z Wiednia, że były dozorca ks. Sułkowskiego w szpitalu został z powodu współwiny w uprowadzeniu księcia oddany sądowi krajowemu. Przeciwko kochance księcia Ludwice Vecseghi i Karolinie Friedlaender wdrożono śledztwo o uprowadzenie.

— **Tragiczny wypadek**. W dniu 12 b. m. na Wiśle naprzeciw fortecy Modlina, w Królestwie, wydarzył się bardzo smutny wypadek. Z lewego brzegu na prawy przeprawiali się na łodzi saperzy w liczbie 60-ciu i dwóch podporuczników. Na środku rzeki łódź wpadła na wir, i widocznie skutkiem nietrafnego poruszenia wioseł, przewróciła się, w skutek czego wszyscy wpadli do wody. Według nadeszłych wiadomości z 62 ludzi wyratowało się tylko około 20, reszta, czy to z powodu nieumiejętności pływania, czy też innych przyczyn, utonęła.

— **Nad welonem ślubnym** dla wychodzącej za księcia pruskiego, Leopolda, siostry cesarzowej niemieckiej, pracuje w Szląsku od 5 tygodni 400 robotnic. Koronkowa ta zasłona będzie miała 3 metry długości i $1^1/_2$ metra szerokości.

— **Spadkobiercy fabrykanta broni** Józefa Werndla, zmarłego w ubiegłym tygodniu, przeznaczyli 100.000 zł. na instytucyę dobroczynną dla robotników fabryki. Nieboszczyk bowiem w testamencie polecił gorąco swoim spadkobiercom, aby ofiarowali fundusz na cele dobroczynne, wysokości jego wszakże nie oznaczył.

— **Włoska Ludwika Michel**. W Rzymie umarła przed tygodniem niejaka Santa Cadet, Rzymianka, snać pochodzenia francuzkiego, mając około 80 lat. Była to włoska Louise Michel swego czasu, bohaterka rzeczypospolitej Rzymsklej z 1849 r., wielka przyjaciółka Garibaldego, Gaxazziego, brata Pantaleona, gorliwa republikanka, a nieprzyjaciółka przedewszystkiem księży i monarchii. Straszliwie brzydka, podobniejsza do zwierzęcia niż do kobiety, w ogromnym słomianym kapeluszu, podartej spódnicy i wielkim wełnianym szalu niewiadomego koloru, którego nawet latem, nie zdejmowała, włóczyła się po ulicach z potężnym kijem w ręce. Brano ją za żebraczkę i dawano jej jałmużnę. Oryginalna ta postać starej jędzy pojawiała się osobliwie na pogrzebach cywilnych za trumną tych, którzy księdza nie chcieli i skonali bez Sakramentów. Santa w chwilach wolnych od polityki i udziału w schadzkach radykalnych i wolnomularskich, zajmowała się balsamowaniem ptaków i zwierząt, w czem rzeczywiście celowała. Umarła nagle w brudnej, obrzydliwej izbie, gdzie radykalne jej zasady nie pozwoliły jej nawet schludności zaprowadzić, by nie wyglądała zbyt po pańsku. Nie zostawiła żadnych krewnych, ale wszystkie towarzystwa radykalne, republikańskie i farmazońskie zbiegły się wnet do niej z chorągwiami swemi i ciało jej zaniosły na cmentarz. Delegat kwestury, przybyły dla stwierdzenia jej zgonu i rozpoznania nędznych ruchomości, uderzony był ciężarem sznurówki, której baba nigdy nie zrzucała siebie. Okazało się, że nosiła stale w tym gorsecie zaszyte 40.000 fr. w złocie, mianowicie w funtach sterlingach. W starej zaś skrzynce, pełnej gałganów, znalcziono około 30.000 fr. w papierach. Rząd zapewne wszystko zabierze, bo stara Santa ani krewnych ani testamentu nie zostawiła.

— **Od komarów.** Czasopismo lekarskie *Lyon Medical* wskazuje wodę karbolową jako środek skutecznie ochraniający od ukąszenia komarów. Wystarcza na noc tylko skropić ścianę, przy której stoi łóżko, wodą rzeczoną i natrzeć nią lekko ręce i twarz, żeby być zabezpieczonym od niepożądanych i kąsających gości. Środek ten wielką usługę oddać może myśliwym i amatorom łowienia ryb, którzy zmuszeni są spotykać się zwykle z całemi milionami tych zjadliwych owadów. Panie nasze, wybierające się na majówkę w porze obecnej, mogłyby również skorzystać z powyższego przepisu, jeśli chcą uwolnić swoje rączki od zbyt palących pocałunków... natrętów.

— **Na wieży Eiffel** w Paryżu puszczono wczoraj w ruch po raz pierwszy windę parową. Mimo niepogody sprzedano w pierwszej zaraz godzinie 500 biletów.

— **Zjazd w Paryżu**. Podczas wystawy odbędzie się w Paryżu zjazd międzynarodowy nauczycieli instytutów ociemniałych, który otwarty zostanie d. 5 sierpnia i trwać będzie przez trzy dni. Kongres składać się ma z członków honorowych i członków stowarzyszonych instytutów francuskich i zagranicznych. Kobiety nie zostały wyłączone od udziału w kongresie. Podczas trwania kongresu urządzona będzie wystawa przedmiotów naukowych, muzyki, rzemiosł i przedmiotów służących do rozwoju umysłowego niewidomych. Posiedzenia kongresu odbywać się będą w zakładzie narodowym dla młodych ociemniałych w Paryżu. Koleje francuskie udającym się na kongres obowiązują się wydawać bilety powrotne na Paryż z opuszczeniem 40 prc. od ceny rzeczywistej.

— **Na licytacyi cennych zbiorów** Odiot'a, odbytej w tych dniach w Paryżu, dyrektor muzeum Cluny chciał nabyć bronzowy wizerunek Dziewicy orleańskiej z czasów Karola VIII, został wszakże przelicytowany przez angielskiego handlarza sztuki, który nabył wizerunek ów za 15.500 fr. Baron Alfons Rothschild zaś, obecny na licytacyi, odkupił go natychmiast od handlarza za wyższą naturalnie jeszcze sumę i ofiarował muzeum Cluny w podarunku.

— **Dziwoląg.** Pan M. H. Baret, mieszkający w Bourbonne-les-Bains w departamencie Haute-Marne, posiadał sukę, która go szczególnem obdarzyła szczenięciem. To ostatnie jest jednocześnie psem, małpą, cyklopem i słoniem. Cały dół głowy dziwoląga aż do miejsca, w którem rozpoczyna się nos, jest małpi. Nieco ponad pyskiem znajduje się jedno oko, wprawdzie wielkie, ale jedno. Ponad okiem wyrasta trąba, 4 centimetry długa, zaopatrzona dwoma otworami oddychania. Co jednak dziwniejsze, że straszydło owo cieszy się najlepszem zdrowiem i obiecuje pożyć długo.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystawa przyjaciół sztuk pięknych. przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Treść zeszytu 5** Przeglądu sądowego i administracyjnego. 1. Projekt do ustawy o ustnem postępowaniu sumarycznem, przez prof. Madeyskiego. 2. Szkoła pozytywna prawa karnego we Włoszech, przez prof. dra Edmnnda Krzymuskiego (Dokończenie). 3. Ulgi należytościowe przy konwersyach długów pieniężnych, przez dra. Aleksandra Małaczyńskiego. 4. Praktyka cywilno-sądowa (przez R. A. Lewandowskiego, dr Cel. Frieda i Tytusa Bujnowskiego). 5. Praktyka karno-sądowa. — Zasady orzeczeń Trybunału przez dr. Aleksandra Małaczyńskiego. 7. Zapiskie literackie: Der Besitzwille. Zugleich eine Kritik der herrschenden juristischen Methode von Rudolf von Ihering (przez dra. Ernesta Tilla) .— Dr. Xawery Liske: Akta Grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej polskiej z archiwum t. zw. Bernadyńskiego we Lwowie. Tom XIII. (przez dr. W. Margasza). — Zbiór ustaw i rozporządzeń administracyjnych w Król. Galicyi i Lodom. z W. Ks. Krakowskiem obowiązują cych ułożył i wydał Jan Rudolf Kasparek. Wyd. 3 popr. i pomn. T. VI. Zeszyt I. nakł. wyd. 1889. (przez dr. Ernesta Tilla) — Die Gesetze über Unfall- und Krankenversicherung. Uebersichtlich und populär dargestellt von Dr. Ferd. Seltsam, II Theil: Die Gesetze über Krankenversicherung. 8. Kronika: Judykatura Najwyższego Trybunału, — Towarzystwo prawnicze w Sanisławowie. — O zamierzonych w Rosyi reformach. 9. Wiadomości urzędowe. 10. Ogłoszenia urzędowe.

GŁOSY PUBLICZNE.

Nadzwyczaj uboga i nieliczna ludność parafii w Woli Rafałowskiej, mając kościółek parafialny już od 302 lat stojący, a obecnie zawaleniem się grożący. powzięła piękny zamiar wystawienia nowego kościoła murowanego, aby znów liczne pokolenia przetrwał. W tym celu złożyli parafianie, odejmując sobie chleb od ust, trzy tysiące zł., lecz więcej już w żaden sposób złożyć nie są w stanie. Komitet parafialny widzi się przeto zmuszonym udać się do łaskawej ofiarności publicznej, w czem początek dali prawdziwie staropolską ofiarnością WP. Seweryn Stawiarski 100 zł., JW. prałat Daniel Sulikowski 50 zł., nadto następujący Przewielebni Kapłani przeznaczyli na ten cel swoje dochody za Msze św.: ks. Piotr Węc w Przeworsku za 10 mszy, ks. kanonik Gruszka w Rzeszowie za 20 mszy, ks. W. Mazurek w Krazakowej za 10 mszy, ks. Fr. Majcher w Chmielniku 5 mszy, ks. Tyczyński w Albigowej 10 mszy, ks. J. Dobrowolski 15, ks. kanonik J. Fałat 5, ks. Juszczyk 5, ks. L. Obłoj w Malawej 5 mszy, za co komitet parafialny czuje się w obowiązku tym wszystkim szlachetnym Dobrodziejom złożyć niniejszem publiczne podziękowanie, a zarazem prosi całą pobożną społeczność, dbałą o chwałę Trójcy Przenajświętszej, aby zechciała jak najliczniejszemi datkami przyczynić się do tejże chwały, za co ta Trójca Przenajświętsza, jak nas uczy nasza wiara św., stokrotnie to wszystko ofiarodawcom wynagrodzi.

Datki łaskawe przyjmuje ks. Jan Dobrowolski, proboszcz w Woli Rafałowskiej, poczta Rzeszów.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(#) **Pełna konferencya austryackich kolei żelaznych** odbyła się w tych dniach w Wiedniu pod przewodnictwem radcy dworu Zehetnera i przy udziale delegatów wszystkich kolei galicyjskich. Przedewszystkiem zastanawiano się na niej nad kwestyą zabezpieczenia robotników kolejowych przeciw różnego rodzaju nieszczęśliwym wypadkom i chorobom, pragnąc zaś osiągnąć w tej mierze jednakowe postępowanie i otrzymać pozytywne daty, ułożono statystyczne formularze. Konferencya licząc się z prądami nowoczesnemi, wzięła także pod obrady kwestyę wypoczynku niedzielnego. W końcu podniesiono, iż zbliża się chwila, w której przyjdzie zająć się kwestyą zaopatrzenia robotników kolejowych na wypadek starości i nieudolności do pracy, a to tem pilniej, iż istniejące ku temu fundusze staną się niebawem płynnemi, na podstawie zaś ustawy o zabezpieczeniu na wypadek choroby będą musiały być ustanowione nowe fundusze.

*** **Targ zbożowy.** *) Dnia 16 maja 1888 r.

Lwów, pszenica 6·80 do 7·25, żyto 5·30 do 5·80, jęczmień browarny 5·75 do 7·—, owies 6·— do 6·85, groch 6·50 do 10·50, wyka 6·75 do 7·50, rzepak 13·— do 13·60, lnianka —·—, koniczyna czerwona 50·— do 75·—, koniczyna biała 50·— do 60·—, koniczyna szwedzka 60.— do 75·—.

Tarnopol, pszenica 6·85 do 7·20, żyto 5·25 do 5·75, jęczmień browarny 5·60 do 6·75, owies 5.50 do 6·—, groch 6·— do 10·—, wyka 6·50 do 7·25, rzepak 12·80 do 13·10 lnianka —·—, koniczyna czerwona 48·— do 74·—. koniczyna biała 50·— do 60·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·70 do 7·70, żyto 4·75 do 5·35, jęczmień 5·— do 6·50, owies 5·60 do 6·—, groch 6·— do 10·—, wyka 6.— do 7·20, rzepak n. 12·70 do 13·40, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała 48·— do 59 —, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·— do 7·35, żyto 5·80 do 6·15, jęczmień 5·75 do 7·—, owies 5·80 do 6·15, groch 6·50 do 11·—, wyka 6·75 do 7·50, rzepak 10·— do 11·15 lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·—, do 74·—, koniczyna biała 31·—, do 35·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka 20·— do 30.

Czerniowce, pszenica 6·90 do 7·10, żyto 5·70 do 6·70, jęczmień 5·80 do 6·10, owies 6·— do 6·35, groch 6·— do 10, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —.—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 65·— do 68.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od —·— do —·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów pro loco Lwów 11·75 do 12·— zł.

Ceny nominalne. Brak handlowego ruchu.

*) Przedruk wzbroniony.

Węgiersko-galicyjska kolej żelazna. Onegdaj odbyło się w Wiedniu walne zebranie akcyonaryuszów kolei węgiersko-galicyjskiej. W obec faktu upaństwowienia tej kolei podniesiono tylko w sprawozdaniu dyrekcyi, iż linia galicyjska wykazuje za rok 1888 nadwyżkę w sumie 57.035 zł., zaś linia węgierska niedobór 170.140 zł. Następnie złożono referat o stanie sprawy upaństwowienia, zaznaczając zarazem, iż konieczna ztąd zmiana statutów Towarzystwa znajduje się właśnie w stadyum przeprowadzenia. W końcu wybrało napowrót zebranie do rady nadzorczej pp. Kozłowskiego i Weissa.

*** **Wyrób wódki w Galicyi.** W miesiącu marcu r. 1889, w 584 gorzelniach wywarzono ogółem 7,307.106 opodatkowanych stopni alkoholu: Największa ilość gorzelni była w ruchu w powiecie tarnopolskim 124, w których wywarzono 1,876.200 opodatkowanych stopni alkoholu, następnie w brodzkim 100 (1,534.258), przemyskim 61 (820.900), rzeszowskim 61 (481.936), tarnowskim 46 (337.495), kołomyjskim 42 (621.125), stanisławowskim 39 (570.136), sanockim 36 (331.826), lwowskim 24 (305.275), krakowskim 21 (142·748), samborskim 20 (236.040), w powiecie skarbowym nowosądeckim 10 (49.437 stopni alkoholu).

*** **Wyrób piwa w Galicyi.** W miesiącu marcu r. 1889 ogółem było w ruchu 163 browarów galicyjskich, w których wywarzono 68.039 hektolitrów piwa. Najwięcej browarów, bo 23, było w ruchu w powiecie rzeszowskim, wywarzono 4.784 hekt., następnie w powiecie brodzkim 22 (6.220 hekt.), w tarnopolskim 17 (5.352 hekt.), w przemyskim 17 (4.953 hekt.), w stanisławowskim 12 (4.438 hekt.), w nowosądeckim 12 (3.382 hekt.), w krakowskim 11 (7.512 hekt.), w sanockim 10 (3.057 hekt.), w lwowskim 9 (3.070 hekt.), w tarnowskim 9 (10.199 hekt.), w samborskim 8 (2.714 hekt.), w mieście Lwowie 5 (7.200 hekt.), w powiecie skarbowym kołomyjskim 4 (1.392 hekt.), w mieście Krakowie 4 (3.766 hektolitrów piwa wywarzono).

*** **Produkcya i sprzedaż soli.** W miesiącu marcu r. 1889 wynosiła produkcya soli w Galicyi — centnarów metr. sprzedaż zaś 306.504 centn. metr. W tym samym miesiącu roku 1888 wynosiła produkcya — centn. metr, sprzedaż zaś 401.431 centn. metr. Z porównania wypływa, iż w miesiącu styczniu roku 1889 wyprodukowano o — cent. metr. mniej, sprzedano zaś o 94.927 cent. metr. więcej, niż w tym samym miesiącu roku 1888.

OSTATNIA POCZTA

Członkowie krakowskiego przedwyborczego komitetu powiatowego zwołani zostali na posiedzenie w piątek d. 24 b. m. celem ukonstytuowania się komitetu, naradzenia się nad zawiązaniem podkomitetów miejscowych dla prawyborów i celem zastanowienia się nad kandydatami na posła z gmin wiejskich. W skład komitetu wchodzą wszyscy członkowie Rady powiatowej, tudzież ośmiu obywateli i duchownych.

Izba deputowanych przyjęła w dalszym ciągu wczorajszego popołudniowego posiedzenia 146 gł. przeciw 107 gł. projekt ustawy o utworzeniu ordynacyi książąt Ditriechsteinów.

Następnie przyzwoliła Izba w myśl żądania Sądu krajowego we Lwowie na ściganie sądowe deputowanego Rozwadowskiego, oskarżonego o obrazę honoru. Uchwaliła w drugiem czytaniu ustawę o przejęciu w zarząd państwa, a ewentualnie o zakupienie austryackich linij węgiersko-galicyjskiej i węgierskiej kolei zachodniej, a wreszcie ustawę o karaniu osób, nie stawiających się do wojska.

Dep. Weber referował następnie o wyborze dep. Blocha i wniósł o uznanie wyboru za ważny.

Izba ma być dzisiaj odroczoną.

Wspólne Delegacye mają być zwołane niezawodnie na 12 czerwca. Wedle dzienników wiedeńskich, prezydentem Delegacyi austryackiej będzie wybrany hr. Falkenhayn, wiceprezydentzm p. Chlumecky, a przewodniczącym komisyi budżetowej pos. Jaworski.

Wiedeńska rada miejska przyjęła naglący wniosek, aby obmyśleć sposób stosownego uczczenia jubileuszu ustaw szkolnych z r. 1869.

Na dworze berlińskim czynią ogromne przygotowania z powodu zapowiedzianego przyjazdu króla włoskiego. Król ma odbyć wraz z cesarzem wycieczkę do Kiel i być obecnym na wielkich manewrach floty niemieckiej.

Wedle *Germanii* minister skarbu, Scholz, ustąpi w najbliższym czasie z dotychczasowej swej posady.

Z Bukaresztu telegrafują do *P. Corr.*: Król Karol przyjmował dnia 13-go b. m. na nadzwyczajnem posłuchaniu c. k. posła, hr. Gołuchowskiego, który wręczył odpowiedź Najj. Cesarza austryackiego na pismo królewskie, zawiadamiające o proklamowaniu ks. Ferdynanda następcą tronu rumuńskiego. Król mocno był wzruszony okazanemi mu przy tej sposobności sympatyami Monarchy Austro-Węgier.

Królestwo duńscy zapowiedzieli swój przyjazd do Petersburga na ślub w. księcia Pawła z księżniczką grecką.

Osoby, znające nowego kierownika spraw wewnętrznych w Rossyi, p. Durnowo, bardzo pochlebnie wyrażają się o nim. Uprzejmy, ogładzony, wykształcony, a beznamiętny, ma być człowiekiem zdolnym. Czy jednak potrafi być czemś innym, jak wykonawcą systemu, którego tryumf święcił car, niosąc trumnę Tołstoja na swoich barkach, to jest więcej niż wątpliwem.

Francuska Izba deputowanych rozpoczęła obrady nad budżetem, ale ogólne wrażenie z zachowania się stronnictw jest bardzo przykre. Organa ministeryalne ostrzegają, że wywołyanie przesileń w tej chwili byłoby niebezpieczeństwem, organa opozycyjne utrzymują ciągle, że niezadowolenie jest ogólne. Według zapatrywania w kołach poselskich, sytuacya jest niepewna i uważają za konieczne rozpoczęcie rokowań celem dojścia do jakiegoś porozumienia.

Komisya śledcza trybunału państwowego przesłuchała na ostatniem posiedzeniu byłego ministra wojny Campenona. Twierdzą, że z końcem bieżącego miesiąca oddane będą akta komisyi śledczej trybunałowi, który potem wniesie oskarżenie. Prokurator państwa potrzebować będzie co najmniej tygodnia czasu dla zbadania aktów i postawienia wniosków. Później zbierze się znowu komisya śledcza, ażeby wydać orzeczenie, czy sprawę całą uchylić, czyli też przedstawić ją jako pociągającą następstwa ważne. Jeżeli uchwalone zostanie wniesienie oskarżenia, to akt oskarżenia będzie doręczony Boulangerowi i naznaczony zostanie termin dla postępowania zaocznego. Sądzą, że wcześniej jak za sześć tygodni rozprawa nie będzie mogła się rozpocząć.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Łańcut, 16 maja. (*Tel. pryw.*) Na intencyę wyzdrowienia Alfreda hr. Potockiego odprawione dziś zostało parafialne nabożeństwo, na którem były obecne wszystkie władze miejscowe, oraz szkoły i urzędnicy ordynacyi. Takież nabożeństwa odbywać się będą we wszystkich parafialnych kościołach ordynacyi.

Cieszanów, 16 maja. (*Tel. pr.*) Większa część miasteczka Oleszyc w tutejszym powiecie spłonęło wczoraj do szczętu, Szkodę obliezają na mniej więcej 40.000 zł. Nędza wielka.

Wiedeń, 16 maja. Najj. Pan wystosował do p. Schmerlinga pismo odręczne, w którem wspomina o ukończeniu przez jubilata 60 roku służby; w ciągu tych lat wypadki historycznego znaczenia powołały Schmerlinga z szeregów sędziowskich na pole wybitnej działalności politycznej i zapewniły mu miejsce w gronie wybitnych austryackich mężów stanu. Wreszcie wspomina najwyższe pismo o 24 letniem znakomitem kierownictwie najwyższego trybunału i wypowiada życzenia oraz wdzięczne uznanie dla jubilata z powodu okazywanej, niezachwianej wierności dla Monarchy, i miłości ojczyzny objawianej na każdem polu. Monarcha kończy życzeniem, ażeby Wszechmogący zachował jubilata w czerstwem zdrowiu i sile jeszcze przez długi szereg lat.

W ciągu dnia wczorajszego składali Schmerlingowi życzenia: Prezydyum Izby Panów, prawie wszyscy prezydeci wyższych sądów krajowych; starsi prokuratorowie państwa, prezydenci węgierskiego trybunału państwowego, i t. d. Na rzecz fundacyi stypendyjnej kreowanej w celu upamiętnienia jubileuszu, wpływają liczne datki.

Wiedeń, 16 maja. Najj. Pan przyjął dzisiaj byłego amerykańskie go posła Lawtona na audyencyi pożegnalnej, poczem udzielił posłuchania nowemu ambasadorowi Stanów Zjednoczonych, pułkownikowi Grantowi, który wręczył Najj. Panu pisma uwierzytelniające.

Miramare, 16 maja. Najd. Cesarzewiczowa Wdowa Stefania wraz z Arcyksiężniczką Elżbietą wyjechała ztąd wczoraj wieczorem do Laxenburga.

Wiedeń, 15 maja. *Wiener Ztg.* donosi, że dnia 12 maja odbyły się w Alcsuth zaręczyny Najdost. Arcyksiężnej Małgorzaty Klementyny, córki Najdost. Arcyks. Józefa, z księciem Albertem Thurn-Taxis.

Wiedeń, 16 maja. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych, po dłuższej dyskusyi, uznano za ważny wybór dep. Blocha, a to 135 głosami przeciw 71 głosom. Wniosek dep. Chlumetzky'ego co do odesłania tej sprawy napowrót do komisyi, został odrzucony 145 głosami przeciw 76 głosom.

Wiedeń, 16 maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych hr. Taaffe, odpowiadając na interpelacyę dep. Carneriego co do manifestacyi drugiego austryackiego wiecu katolików w sprawie świeckiej władzy Papieża, oświadczył, iż Rząd nie ma żadnego powodu zajmować się tym epizodem, ten bowiem nie wywiera najmniejszego wpływu na reprezentowaną przez odpowiedzialnego Ministra spraw zagranicznych, dojrzale rozważoną i interesom Monarchii odpowiadającą polityką zewnętrzną. (*Oklaski*).

Pan prezes gabinetu odpowiadał dalej na rozmaite interpelacye w sprawie zmowy wiedeńskich woźniców tramwajowych i stanowczo odparł zarzut, jakoby policya i wojsko przekroczyły granice legalne; tak policya jak i wojsko zasłużyły raczej na uznanie. Odnośnie do zawartego w interpelacyi dep. Verganiego ustępu a tyczącego się postępowania względem antisemitów, oświadczył hr. Taaffe, iż Rząd udziela jednakowej opieki wszystkim prawnie uznanym, religijnym stowarzyszeniom a występuje stanowczo przeciw wszystkim krokom sprzeciwiającym się powyższej zasadzie. Zresztą społeczeństwo samo powinno zastosowywać w religijnych, narodowościowych i politycznych stosunkach tę miarę wzajemnego poszanowania i tolerancyi względem inaczej myślących, która odpowiada rozwojowi na szej cywilizacyi. (Oklaski).

Wiedeń, 16 maja. *Unionbank* zapowiada, iż dnia 20 b. m. odbędzie się subskrypcya na 14.700 akcyj wiedeńskiego międzynarodowego stowarzyszenia elektryczności. Jako miejsca subskrybcyi wyznaczono Wiedeń, Peszt i Frankfurt. Kapitał akcyjny wynosi 3 miliony złr. Cena subskrypcyjna akcyi opiewającej na 200 złr. wynosi 240 złr.

Wiedeń, 16 maja. Król i królowa duńscy przybyli tu dzisiaj rano. Na dworcu kolejowym powitali ich księstwo Cumberland i poseł duński Nuth.

Przybył tu także ks. Mikołaj Czarnogórski z synem Danilem.

Wiedeń, 16 maja. Wielkie zgromadzenie ludowe, zwołane przez antisemickich członków tutejszej rady miejskiej na dzień 19 maja, do hali ludowej w nowym gmachu ratuszowym. zostało przez policyę zakazane.

Praga, 16 maja. Królestwo duńscy przybyli tu wczoraj po południu i po krótkim wypoczynku udali się w dalszą podróż do Wiednia.

Praga, 16 maja. Czesko-morawski kongres młynarzy uchwalił rezolucyę w sprawie ochrony krajowego przemysłu młynarskiego.

Wedle *Prager Ztg.*, Najj. Pan sankcyonował już ustawę o czeskim banku krajowym.

Peszt, 16 maja. Minister Baross, odpowiadając w Izbie deputowanych na interpelacyę, oświadczył, że ugoda z Towarzystwem żeglugi parowej na Dunaju nie przyszła do skutku; a to z powodu, iż Towarzystwo za mało uwzględnia interesa węgierskie. Zarzut, że rząd chce zrujnować Towarzystwo, jest nieuzasadniony; ewentualny układ miał właśnie wzmocnić stanowisko Towarzystwa na Węgrzech; rząd jest wolny od wszelkiej niechęci dla Towarzystwa i sta je tylko w koniecznej obronie węgierskich interesów. Na wypadek zupełnego rozchwiania się układu, kilka mniejszych, do państwa należących okrętów, odda dobre usługi na Cisie i na dolnym Dunaju; rozpoczynając od małego, starać się będzie rząd o rozwoj rodzimych interesów, nie naruszając w niczem praw ugodowych. W końcu zapowiedział pan Minister rychłe wprowadzenie w życie tanich taryf kolejowych. (*Huczne oklaski*).

Budapeszt, 16 maja. Na konferencyi stronnictwa liberalnego zaproponował Tisza w sprawie *Rudolfinum* powzięcie uchwały, że stronnictwo popierać będzie wniosek w razie załatwienia sprawy handlowej. Sprawozdanie co do kreowania *Rudolfinum* przyjęto do wiadomości, a zarazem wypowiedziano oczekiwanie, że rząd zaproponuje utworzenie zakładu wychowawczego dla chłopców, stojącego na wyższym poziomie i z wyłącznym charakterem państwowym, a uczyni to w chwili, skoro na to zezwolą fundusze państwa. Minister oświaty zgodził się na ten wniosek, który następnie stronnictwo przyjęło.

Hirschberg, 16 maja. Celem dalszego wzmocnienia tutejszej załogi przybyła dzisiejszej nocy osobnym pociągiem kompania piątego batalionu strzelców i odmaszerowała bezzwłocznie do rewirów, w których wybuchło bezrobocie górników.

Akwisgran, 16 maja. W okręgu górniczym Eschweil panował wczoraj zupełny spokój. Zapowiedziane zebrania robotników nie odbyły się, natomiast odbyło się wielkie zgromadzenie górników szybu „Nothberg“ w Weissweiler.

Waldenburg, 16 maja. (Na Szląsku pruskim). Przedwczoraj przysłano tutaj batalion piechoty a wczoraj znowu nowy batalion dla zapobieżenia możliwym zaburzeniom z okazyi zmowy górników węglowych.

Hamburg, 16 maja. Wczoraj została otwartą w sposób uroczysty rękodzielniczo-przemysłowa wystawa.

Tyflis, 16 maja. Szach perski przybył wczoraj tu po południu i zamieszkał w pałacu carskim. Władcę perskiego przyjmowano uroczyście.

Rzym, 16 maja. Kongres Ligi pokoju obradował wczoraj nad zasadami międzynarodowego trybunału rozjemczego, tudzież nad środkami wprowadzenia go w życie. Nad odnośnemi wnioskami, przedstawionemi przez p. Mazzolini, odbyły się rozprawy na posiedzeniu wieczornem.

Następnie kongres wybrał komitet z pięciu członków dla zbadania wniosku Giebruggona, który ma na celu utworzenie ligi międzynarodowej z państw zachodniej Europy, celem zaprowadzenia ile możności jednakowych taryf celnych, słusznego rozklasyfikowania płodów wywozowych tych państw i polepszenia ich stosunków handlowych.

Paryż, 16 maja. Skutkiem orzeczenia rzeczoznawców, iż rewolwer z którego Perrin dał strzał do prezydenta Carnota był nabity tylko prochem, postanowiono sprawę Perrina przekazać policyi poprawczej.

Madryt, 16 maja. Na przedwczorajszem posiedzeniu Izby dep. ujawnił się wyraźnie rozdział w łonie większości. Naganiają ogólnie zachowanie się prezesa Izby i większości

Bern, 16 maja. Rada związkowa uchwaliła wysłać na powitanie króla włoskiego, który d. 20 b. m. przejedzie przez Bazyleję do Berlina prezesa rady związkowej Hammera, dalej wiceprezesa Buchmana i radcę związkowego Droza jako szefa departamentu dla spraw zagranicznych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 maja 1889, godzina 10 minut 25 Akcye kredytowe 305 75, Anglo-austryackie 130 —, Unionbank 234 60, Kolej Karola Ludwika —.—, Południowa 111 25, Renta papierowa —·— 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 97·75, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 96 50, Napoleondor 9 40·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 15 maja 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —·— zł, żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 14 25 do 14·50 złr. Szczecin: Pszenica —·— zł., rzepak —·—

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Nadesłane.

Czytelnicy nasi, wyjeżdżający na Wystawę powszechną do Paryża, zechcą niewątpliwie zwiedzić wielkie magazyny nowości „AU PRINTEMPS", 64, Boulevard, Haussmann, będące jedną z ciekawości Paryża. Szczególniej jest zajmującą sala machin, urządzenie jedyne w świecie.

Towarzystwo krajowe dla wyrobów tkackich we Lwowie, przeniosło swój skład płócien korczyńskich do hotelu Georga obok handlu maszyn do szycia pana Iwanickiego. 3358

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzecz główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Bełzca: o godz. 5 min. 53 poł. pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Bełzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany. o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888.

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy, Chyrowa, Stryja i Stanisławowa.

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Sstryja.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do **Stanisławowa** i Husiatyna.

Godz. 10 min. 35 przed południ. do Stryja. **Stanisławowa**, Husiatyna, Chyrowa i Suchej.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 15 maja 1889.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	205	75	208	75
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	235	25	238	75
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	289	—	293	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	40	101	40
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	40	104	40
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	97	50	98	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	75	101	75
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	75	101	75
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	94	—	95	—
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	98	75	99	75
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	93	—	94	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	50	59	50
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi		48	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	105	—	106	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	96	50	97	50
5. Losy miasta Krakowa	26	—	28	50
„ „ Stanisławowa	36	—	38	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	59	5	69
Dukat cesarski	5	61	5	71
Napoleondor	9	39	9	49
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	36	1	48
„ „ papierowy	1	26	1	28
100 marek niemieckich	57	50	58	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 maja 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	85.85	86.05
luty-sierpień	85.75	85.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	86.10	86.30
kwiecień-październik	86.15	86.35
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	136.25	137.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144.50	145.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	146.50	147.—
„ „ 1864 po 100 zł.	180.50	181.—
„ „ 1864 po 50 zł.	180.50	181 —
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151.—	151.60
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.90	101.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.95	110 15
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	—.—
Galicyi	104.90	105.50
Niższej Austryi	109.50	110.25
Siedmiogrodu	105.10	105.70
Węgier	105.10	105.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	129.50	130.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	303.—	303.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	540.—	543.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Bank austro-węgiersk. a 600 zł	903.—	904.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2610.	2615.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	206.50	207.—
Lwów.-Czern. kol. I po 200 zł. a. w.	236.—	236.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	241 75	242 -
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	109.10	109 40
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	194.50	195.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	119.—	119.70
„ „ „ premiewe po 3 pr.	109.75	110.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6pr.	91.90	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	94.50	95.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.30	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	101.10	101.35
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	101.10	101.35
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	99.—	99.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.50	101.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	102.25	102.75
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.60	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.40	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.75	102.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101.—	101.60
Kolej północna po 100 zł. m. k	101.20	101.80
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	102.50
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	101.50	102.—
dtto (Jarosław-Sokal)	101.—	101.50
Kol. gal. Lwów-Czern.Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	83.70	84.30
z r. 1884	90.80	91.50
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101.—	101 60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	187.75	188.25
Clarego po 40 zł. m. k.	62.75	63.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	26.50	27.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	26.—	26.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	63.75	64.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.75	62.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	20.25	20.75
„ „ węg. „ po 5 zł.	12 90	13.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21.—	21.50
Salma po 40 zł. m. k.	64.25	65.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	64.50	66.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	38.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	158.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	76.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	42.50	43.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	58.75
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 65	119.—
Paryż za 100 fr.	47.07.50	47.12.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.61. —	5.64 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.41.—	9.42.50
Rossyjski półimperyał	9.70.—	9.72 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 15 maja 1889.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	80
„ „ „ w srebrze	86	—
Renta w złocie	109	75
5 pr. austr. renta marcowa	100	85
Akcye banku austro węgier.	904	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	304	50
Londyn	118	40
Napoleondor	9	40
Dukat cesarski men.	5	62
100 marek niemieckich	57	87¼

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2236 (3307 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem wydobycia należącej się Abrahamowi Berglasowi u Fradli 1go śl. Granik, 2go śl. Leker sumy 84 zł. 60 ct. wa. z pn., przedsięweźmie w dniach 6go czerwca 1889 i 8 lipca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem publiczną przymusową przedaż połowy realności tabularnej pod uk. 65 w Rymanowie położonej dłużniczki wedle wykazu hip. 417 własnej, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko za lub powyżej ceny szacunkowej 375 zł. wa., zaś na drugim także poniżej tejże nastąpi, że wadyum 38 zł. wa. wynosi, wreszcie, że dla niewiadomych wierzycieli kuratorem c. k. notaryusza Rzewuskiego z Rymanowa ustanowiono.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków mogą interesowani przejrzeć w Sądzie.

Rymanów, dnia 13 kwietnia 1889.

L. 3319 (2257 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Dmytrowi Kowbluk Iwana w Toporowcach o zapłacenie 7 rat po 9 zł. 95 ct. i 165 zł. 92 ct. wa. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykaz hip. l. 77 w Toporowcach położona w dwóch terminach dnia 12 sierpnia 1889 i dnia 16 września 1889 o 8 godz. rano w Sądzie tutejszym.

Cenę wywołania kwota 670 zł. wa.

Wadyum 67 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Horodenka, 23 marca 1889.

L. 10732 (2377 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że o godzinie 10 rano dnia 2 sierpnia 1889 przeprowadzi nawet poniżej ceny szacunkowej licytacyę realności według wyk. hip. l. 96 gminy kat. Krzywice Fedka Mielnika własnej, na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego o 67 zł. 89 ct. zpn.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 17 zł. 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych kuratorem p. Rudolf Koeber.

Gliniany, 31 grudnia 1888.

L. 2748 (3280 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Dwosi Weinberg w kwocie 600 zł. wa z z pn., odbędzie się dnia 4go czerwca i dnia 9 lipca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę części realności pod l. 5/30 w Debelówce położonej, dłużnika Jana Dresslera własnej w protokole z dnia 19 stycznia 1887 l. 9011 egzekucyjnie oszacowanej.

Cena wywołania 830 zł.

Wadyum 83 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Z c. k. sąd powiatowego

Dolina, dnia 15 kwietnia 1889.

L. 4665 (2203 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Kasy Oszczędności w Nowym Sączu w kwotach 7 zł. 50 ct. i 127 zł. 50 ct. z pn., odbędzie licytacyę realności pod lk 105 w Lipnicy Wielkiej wyk. l. 305 objętej Józefa Cygnarowicza własnej w dwóch terminach dnia 18 lipca i dnia 20 sierpnia 1889 o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 818 zł.

Wadyum wynosi 82 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w tutsąd. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na na tej realności po dniu 7 stycznia 1885 ustanawia się kuratorem Walentego Sorysiewicza.

Ciężkowice, dnia 2 marca 1889.

L. 1284 (3323 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 20 maja 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 czerwca 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 38 według wyk. hip. 294 gminy kat. Monasterzyska, Józefy Lubińskiej, Bronisławy, Szczepana i Łucyi Eugenii dw. im. Lubińskich własnej, na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności pto. 48 zł. 88 ct. z pn.

Cena wywołania 3300 zł.

Wadyum 330 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla późniejszych wierzycieli kurator Paweł Piśkiewicz.

C. k. Sąd powiatowy.

Monasterzyska, 15 marca 1889.

L. 3272 (2256 2—3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi przeciw Piotrowi Balnickiemu o zapłacenie 28 rat po 3 zł. wa., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykaz hip. l. 507 w Horodnicy położonej w dwóch terminach, dnia 12 sierpnia i dnia 16 września 1889 o 8 godz. rano w Sądzie tutejszym.
Cenę wywołania w kwocie 250 zł. wa. Wadyum 25 zł.
Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.
Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy
Horodenka, dnia 23 marca 1889.

L. 3386 (3321 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiej kasy oszczędności w kwocie 210 zł. aw. z pn., odbędzie się dnia 29 maja i 4 lipca 1889 o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż wierzytelności dłużniczki w sumie 4200 zł. wa. z 6pr. w stanie biernym dóbr Koliniec wykazem hipotecznym l. 208 objętych Ksawery Majewskiej własnych na karcie C. poz. 15 i 27 zaintabulowanej na rzecz tejże, która przy drugim terminie i niżej ceny wywołania 4200 zł. sprzedaną zostanie.
Zakład wynosi 420 zł. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Katzenellenbogen.
Stanisławów, 27 marca 1889.

L. 349 (3336 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 4 zł. 64 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Jakóba Natowicza w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. w. h. 98 gm. kat. Zebrzydowice objętej dłużnika Michała Oczkowskiego własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 20 maja i dnia 24 czerwca 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Jaworski w Kalwaryi.
Wadyum wynosi 17 zł. 50 ct.
Kalwarya, dnia 19 marca 1889.

L. 5284 (3335 2—3)
Podaje się do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Kiwy Lampnera przeciw spadkobiercom Ignacego Starzyńskiego o 190 zł. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż połowy realności wyk. hip. l. 902 gm. Horodenki objętej dnia 21 maja i 25 czerwca 1889 każdym razem o 9 rano.
Cenę wywołania stanowi kwota 430 zł. Wadyum wynosi 43 zł.
Resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Horodenka, 6 kwietnia 1889.

L. 3006 (3306 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 203 zł. 93 ct. wa. z pn., przez c. k. uprzyw. gal. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi we Lwowie przeciw małoł. Tańce Harasym, Iwanowi i Maryi Myszczyszynom wywalczonej w tusąd. kancelaryi w dniach 7 czerwca i 9 lipca każdokrotnie o godz 10 przed południem licytację realności dłużników w Srokach położonej wyk zem hipotecznym l. 70 i 125 objętej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 520 zł.
Zakład wynosi 52 zł.
Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Filip Simon ze Szczerca.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Szczerzec, 16 kwietnia 1889.

L. 4666 (2204 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności kasy Oszczędności w Nowym Sączu w kwocie 500 zł. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 71 w Lipnicy Wielkiej położonej, wyk. 71 objętej, Józefa i Brygidy Danków własnej, w dwóch terminach, a mianowicie dnia 18 lipca i dnia 20 sierpnia 1889 zawsze o godzinie 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1720 zł.
Wadyum wynosi 172 zł.
Resztę warunków przedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 14 maja 1886 ustanawia się kuratorem Walentego Sorysiewicza.
Ciężkowice, dnia 28 lutego 1889.

L. 1632. (3343 1—3)
C. k. Sąd powiatowy Ustrzykach ogłasza, że dnia 29 maja 1889 i dnia 26 czerwca 1889, zawsze o godzinie 11 rano przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod nr. kons. 34 w Ustyanowej położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 14 Jędrzeja Węgrzynka własnej na zaspokojenie pretensyi kasy pożyczkowej w Iskrzyni w kwocie 50 zł. z przyn.
Cena wywołania 440 zł
Wadyum 44 zł.
Kurator wierzycieli pan Morwitz notaryusz z Ustrzyk.
Ustrzyki dolne, 18 marca 1889.

L. 1711. (3344 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 29 maja 1889 i dnia 26go czerwca 1889, zawsze o godzinie 11 rano, przeprowadzi egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod nr. k. 55 w Moczarach położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 10 Katarzyny Buhajczyk własnej na pokrycie pretensyi Zakładu kredyt. włość. w kwocie 114 zł. z przyn.
Cena wywołania 300 zł.
Wadyum 30 zł.
Bliższe warunki w registraturze.
Kurator wierzycieli miejscowy notaryusz p. Morwitz.
Ustrzyki, dnia 21 1889.

L. 1229. (3337 1—3)
W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 7 czerwca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 czerwca 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wykazu hipotecznego 507 i 17 księgi gruntowej gminy Kłodno wielkie, małol. Antoniego Żółtanieckiego własnej, na rzecz masy spadkowej po Maryi Mielnikowej pto 109 zł. w. a. z przynależytościami.
Wadyum 64 zł.
Cena wywołania 640 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 20 kwietnia 1889.

L. 28172. (3347 1—3)
W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym Nowo-Sądeckim na 3. letni okres czasu t. j. na lata 1890, 1891 i 1892 odbędzie się dnia 11 czerwca 1889 o godzinie 12 w południe w c. k. starostwie w Nowym-Sączu rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.
Dostawa na rok 1890 wynosi:
a) dla traktu Podtatrzańskiego 6965 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 10.693 zł. $2^1/_2$ ct.
b) dla traktu Zakluczyńskiego 2230 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej zł. 3635 ct. 10.
Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wyż wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie do godziny 12ej w południe podane być mają oferty, zaopatrzone stemplem na 50 ct. i 5 prc. wadyum z wyrażeniem cen ofiarowanych nie tylko cyframi ale także literami.
Oferty winne obejmować wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego szutrowiska lub kamieniołomu zaopatrywane być mają, nieułożone zaś według wzoru w §. 45 warunków licytacyi przepisanego, lub nie wniesione w terminie powyższym, nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 12 maja 1889.

L. 220. (3359 1—3)
Dnia 29 maja 1889 do godziny 12ej w południe odbędzie się w kancelaryi c. k. zarządu salinarnego w Dolinie licytacya przez podanie ofert pisemnych w celu oddania w przedsiębiorstwo reparacyi budynków salinarnych w roku 1889, a mianowicie:
1) Naprawę pieca i parnika przy panwie nr. I. za 3677 zł. 53 ct.
2) Powleczenie dachów warzelni i warsztatu ciesielskiego masą ogniotrwałą podług przepisu Patery za 282 zł. 7 ct.
3) Ustanowienie dwóch nowych hydrantów za 301 zł. 48 ct.
4) Naprawę budynku mieszkalnego dozorcy warzelni za 84 zł. 62 ct.
Razem za 4345 zł. 50 ct., t. j. cztery tysiące trzysta czterdzieści pięć zł. 50 ct. w. a.
Podawać oferty mogą tacy tylko przedsiębiorcy, którzy według istniejących ustaw do zawierania prawomocnych umów są uprawnieni, skutkiem czego załączyć mają do oferty odpowiednie świadectwo swej przełożonej władzy politycznej.
Oferty zestawione być mają według danego, tutejszo-urzędowego formularza, podane na własne imię i na wszystkie przedmioty, a opust od powyższej ceny kosztorysowej ma być wyrażonym w procentach liczebnie i słownie; niemniej zawierać mają oferty 10 prc. wadyum ceny oferowanej i klauzulę, iż oferent poznajomił się dokładnie z dotyczącymi warunkami licytacyjnymi, które w dowód tego własnoręcznie podpisał, i że takowe bezwarunkowo przyjmuje.
Należycie ostemplowane, zapieczętowane i zaadresowane oferty należy adresować do c. k. zarządu salinarnego w Dolinie w terminie wyż podanym, później bowiem wnienione oferty nie będą przyjęte.
Dotyczące warunki licytacyjne przeglądnać można w kancelaryi zarządu w czasie godzin urzędowych.
C. k. Zarząd salinarny.
Dolina, dnia 10 maja 1889.

L. 1567 (3242 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 150 zł. wa. a względnie niespłaconych rat i reszty kapitału w kwocie 10 zł. 17 ct. wa. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w dwóch terminach mianowicie dnia 13 czerwca i 18 lipca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużników Wojciecha Wilka, Katarzyny Wilk, Filipa Szewczyka i Magdaleny Szewczyk własnej pod l. 14 w Brzeźnicy w powiecie bocheńskim położonej liczbą wyk. hip. 14 i 166 gminy Brzeźnica objętej
Cena wywołania wynosi 1300 zł. wa. Wadyum wynosi 130 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adw. dr. Serafiński z substytucyą dr. Jugendfeina, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych mogą być w tutejszej registraturze sądowej przejrzane.
Bochnia, dnia 16 lutego 1889.

Upadłości.

L. 5616 (3300 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Szulima Spaniera krawca w Tarnopolu. a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek, by się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. Radcę sądu krajowego Spędakowskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dr. Weissteina.
Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 28 maja 1889 o 9 godz. rano przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.
C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 16 lipca 1889 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konknrsowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 13go sierpnia 1889 o godzinie 9 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.
Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.
Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek Komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.
Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".
Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.
C. k. Sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 9 maja 1889.

L. 3017 (3352)
C. k. Sąd obwodowy, 1) konkurs co do Wolfa Kannera w myśl §. 154 u. k. 2) konkurs co do Alty Kannerowej w myśl §. 155 u. k. uchwałą z dnia 25 sierpnia 1887 l. 6207 rozpisany, znosi.
Rzeszów, 2 maja 1889.

L. 5307 (3334 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Chaima Srula Ufer i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. Radca Sądu krajowego p. Walter zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Schuster.
Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym Sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 17 lipca 1889 o 9 godzinie przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.
Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.
Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 24 maja 1889 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.
Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.
Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.
Z rady c. k. Sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 9 maja 1889.

L. 7496 (3296 1—3)
C. k Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na wniosek wierzycieli konkursowych masy konkursowej Salomona Gehla zatwierdzonym został adwokat dr. Febus Salomon w urzędzie zarządcy masy, tudzież że dr. Józef Rost ustanowionym został zastępcą zarządcy masy.
Równocześnie zawiadamia krydataryu sza Salomona Gehla, z miejsca pobytu niewiadomego, że dla niego w tej sprawie konkursowej ustanowiono kuratorem dr. Wiktora Szancera.
Tarnów, dnia 9 maja 1889.

Konkursa.

L. 3386 (3328 2—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs na cztery posady nauczycieli w c. k. gimnazyum w Bochni, a to: a) na dwie posady nauczycieli Filologii klasycznej; b) na jednę posadę nauczyciela języka niemieckiego, jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej, jako przedmiotu ubocznego; c) na jednę posadę nauczyciela matematyki i fizyki.
Do posad tych przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. ust. pań. nr. 46) i z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. ust. pań. nr. 48)
Kandydaci ubiegający się o jedną z tych posad, winni wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem właściwej Dyrekcyi, do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej, najpóźniej do dnia 25 maja 1889.
Z Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie, dnia 10 maja 1889.

L. 507 (3329 2—3)
C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem w myśl uchwały z dnia 9 maja 1889 konkurs na następujące posady nauczycielskie z płacą 450 zł. i 45 zł. na pomieszkanie 1) przy szkole 4ro klasowej w Ropczycach, 2) przy szkole 4ro klasowej w Dębicy.
Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 1 lipca 1889.
Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody nie będą uwzględnione.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
Ropczyce, dnia 10 maja 1889.

L. 1030 (3299 3—3)
Celem obsadzenia przy Sądzie obwodowym w Nowym Sączn opróżaionej, ewentualnie przy innym Sądzie obwodowym opróżnić się mogącej posady adjunkta kancelaryjnego, rozpisuje się konkurs do dnia 30 maja 1889.
Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje wnieść do Prezydyum Sądu obwodowego w Nowym Sączu.
Nowy Sącz, 11 maja 1889.

L. 17.746. (3349 1—3)
Konkurs na posady:
a) pocztmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Staremmieście za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 zł., z płacą roczną . . . . 500 zł. ryczałtu kancelaryjnego . . 120 zł. płacy za służbę telegraficzną . 200 zł. i dodatku na ekspedytora . . 200 zł.
b) ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Bierzanowie w powiecie wielickim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z płacą rocznych . 200 zł. ryczałtu kancelaryjnego . . 60 zł. i wynagrodzenia . . . . 500 zł. za 4-razową jazdę posłańczą do dworca kolei żelaznej tamże.
Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 7, zaś o następną najpóźniej do 1 czerwca br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 12 maja 1889.

Wyroki prasowe.

L. 7678. (3241 1—3)
C. k. Sąd krajowy karny w Krakowie jako prasowy orzeka:
W treści pisma drukowego „Problemat Słowiański“ napisał Edward Bogusławski, Kraków. Drukiem W. Korneckiego 1889. Nakładem autora, zawartą jest istota zbrodni zdrady głównej z §. 58 lit. c) i występku z §. 302 uk.
Kraków, dnia 7 maja 1889.

L. 7745. (3267 1—3)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w numerze 2 czasopisma „Praca“ z dnia 3go maja 1889 pod napisem: „Ustawa o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody“ zawiera znamiona występku z §§. 300 i 302 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów dnia 5 maja 1889.

Kuratele.

L. 4019 (3212 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że Mirli Leizor zam. Kolber uznaną została uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Sanoku z dnia 20 lipca 1888 l. 3591 głupkowatą i poddaną kurateli i że kuratorem jej jest Mozes Margulies z Rymanowa.
Rymanów, 13 sierpnia 1888.

L. 1214 (3226 3—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że Zofię Markewiczową z Markowy uznano za chorą umysłowo i ustanowiono dla niej kuratorem męża Marcina Markowicza.
C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 18 lutego 1889.

L. 1544 (3342 1—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że Jakób Homa z Markowy marnotrawcą uznanym został a Jan Balawender z Markowy ustanowiony dlań kuratorem.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Przeworsk, dnia 30 marca 1889.

L. 2691 (3301 1—3)
Andrij Melnyk ze Susolówki, uznany został marnotrawcą, kuratorem Maksym Wiliów.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Czortków, dnia 6 marca 1889.

L. 5674 (3308 1—3)
Fedko Hanula rolnik z Manasterza uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego wójt Jan Sajdutka.
Sieniawa, dnia 7 października 1888.

Księgi gruntowe.

L. 883 (3353)
Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Równia powiatu sądowego Kałusz, rozpoczyna komisya hipoteczna przy Prezydyum Stanisławowskiego c. k. Sądu obwodowego dnia 1 Czerwca 1889.
Interesowani w zbadaniu stosunków posiadania mogą się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla dochodzenia lub obrony swych praw za stosowne uznają.
Stanisławów, 14 maja 1889.

L. 3483 (3284)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Hutar dnia 17 Czerwca 1889 rozpoczyna.
Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony praw swych za stosowne uzna.
Skole, dnia 6 maja 1889.

L. 5060 (3281)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu uwiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Jureczkowa na dniu 11 czerwca 1889 na miejscu w Jureczkowej rozpoczyna.
Każdy więc, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania ma się zgłosić do komisyi i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.
Dobromil, 9 maja 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 801 (3174 3—3)
Samborski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Jurkiewicza, że w sprawie zamierzonej sprzedaży zagrody o $4\frac{1}{2}$ zagonach z budynkami pod l. k. 44 w Sredniej pozostałej w spadku po ś. p. Barbarze Jurkiewicz ustanowiono dlań na prośbę Jana Jurkiewicza, kuratora w osobie dr. Jirzyka Maciejowskiego adwokata w Samborze, któremu potrzebnych informacyi udzielić lub innego zastępcę sądowi wskazać winien; do przesłuchania wszystkich interesowanych wyznaczono termin na dzień 14 czerwca 1889.
Sambor, 26 lutego 1889.

L. 3075 (3233 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Białej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Ferdynanda, Franciszka i Jakóba Frenzlów, że pan dr. Zygmunt Zoll, adwokat w Bielsku przeciw nim i Rajmundowi Frenzlowi wniósł skargę o zapłacenie kwot 49 zł. 43 ct., 1 zł. 86 ct. i 2 zł. 6 ct. z pn., że na takową do rozprawy sumarycznej termin na dzień 6 czerwca 1889 o godzinie 10 z rana wyznaczono i dla nich kuratorem ad actum p. dr. Bernarda Ichheisera adwokata w Białej ustanowiono.
Wzywa się Ferdynanda, Franciszka i Jakóba Frenzlów, ażeby potrzebne środki obrony kuratorowi podali lub też innego zastępcę sobie obrali.
C. k. Sąd powiatowy
Biała, dnia 16 kwietnia 1889.

L. 7811 (3179 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ustanawia Franka Byk z Wierzbowca, z powodu wniesionej przez Andrzeja Haszczyn pod dniem 27 listopada 1887 l. 7811 prośby zaintabulowania prawa własności parc. bud. 247 i grunt. 520, 621, 622, 1284, 1665, 2242 i 2499 wyk. hip. l. 190 księgi Wierzbowiec objętych, kuratorem dla niewiadomgo z miejsca pobytu Andrzeja Ding, celem doręczenia temuż kuratorowi tusąd. uchwały tabularnej z dnia 28 listopada 1888 l. 7811.
C. k. Sąd powiatowy.
Budzanów, dnia 28 listopada 1888.

L. 5006 (3180 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Horna, iz ustanowił dla niego kuratorem adw. dr. Reissa w Buczaczu do zastępywania go w sprawie egzekucyjnej Osiasa Sterna jako prawonabywcy Efroima Sterna przeciw niemu o 8161 zł. 99 ct. a. w. z pn.
Doręczając temuż kuratorowi uchwałę z dnia 15 marca 1889 l. 452, krórą zarządzono wydanie Osiasowi Sternowi z depozytu sądowego kwoty 292 zł. 22 ct. aw. na częściowe zaspokojenie ekzekwowanej pretensyi — wzywa sąd Samuela Horna, aby z ustanowionym kuratorem się porozumiał, i podał temu środki obrony praw swoich lub innego zastępcę ustanowił i sądowi podał, inaczej skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Buczacz, dnia 10 kwietnia 1889.

L. 2714 (3196 3—3)
W skutek skargi Wilhelma Fröhlicha przeciw Arnoldowi Freundowi o 50 zł., wyznacza się do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 24 maja 1889 o godz. 9 przed poł. i ustanawia się dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kuratorem dr. Daniela Kaufmana z Oświęcima.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim, dnia 24 kwietnia 1889.

L. 3415 (3177 3—3)
C. k. Sąd delegowany miejski w Wadowicach zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Agnieszkę 1 Zając 2 Kalba, że Tomasz i Agnieszka Mikołajczykowie wytoczyli przeciw niej pozew pod dniem 13-go kwietnia 1889 l. 3415 o własność kilku parcel z realności lwh. 7 w Garzeniu dolnym i że dla niej kuratorem p. adw. dr. Lazarski z Wadowic ustanowionym został.
Wzywa się przeto Agnieszkę 1 Zając 2 Kolba, aby ustanowionemu kuratorowi udzieliła ze swej strony dowodów lub innego pełnomocnika tutejszemu c. k. sądowi przedstawiła.
Wadowice, 18 kwietnia 1889.

L. 3719 (3173)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 3 kwietnia 1889 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Jakób Lwów“ przedsiębiorstwo dzierżawy propinacyi piwa w Jaworowie.
Przemyśl, 10 kwietnia 1889.

L. 2005 (3198 1—3)
Skawiński c. k. Sąd powiatowy oznajmia, że 31 marca 1889 w Skotnikach umarł Józef Dębski czyli Dymski bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Z powodu niewiadomości czyli i komu przysłuża prawo dziedziczenia, wzywa tenże c. k. sąd wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu rościliby sobie prawo do tego spadku, aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia w tym c. k. sądzie zgłosili się oświadczywszy prawa spadkowe i wykazawszy je, oświadczyli się, gdyż inaczej przewód tego spadku, dla którego został ustanowiony kuratorem wójt ze Skotnik Józef Buliński, przeprowadzony zostanie z tymi, którzy się doń oświadczą i swój tytuł dziedziczenia wykażą i tym będzie przyznanym, zaś nieobjęta część spadku, lub gdyby nikt się nie oświadczył, cały spadek przypadnie Państwu, jako pozostałość dezdziedziczna.
Skawina, dnia 18 kwietnia 1889.

L. 63 (2433)
C. k. Sąd obwodowy w Jaśle w celu uregulowania rejestrów handlowych, na skutek zawiadomienia c. k. starostwa powiatowego w Krośnie z 30 grudnia 1888 do l. 13397 o nieopłacaniu już żadnego podatku zarządza wykreślenie z rejestru handlowego pojedynczych firm handlowych firmy pojedynczej „Wiktor Leopold Chodacki, aptekarz w Krośnie“ w rejestrze handlowym ck. sądu obwodowego w Przemyślu pod l. 67 dnia 23 marca 1865 zaprotokołowanej, a obecnie do rejestru handlowego tutejszego sądu przeniesionej.
Jasło, dnia 23 marca 1889.

L. 1710. (3234 1—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem dr. Juliusza Schidlo z życia i miejsca pobytu nieznanego, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 1 grudnia 1888 l. 6658 i z dnia 16 marca 1889 l. 748 ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Olszewskiego w Nowym Sączu.
Nowy Sącz, 20 kwietnia 1889.

L. 1197. (3250 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie spadkowej po Agnieszce Daniel dla niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Wojtowicza celem doręczenia mu rezolucyi tabularnej z dnia 27 października 1888 l. 9552, ustanowił kuratora w osobie dra Stanisława Strzelbickiego w Ropczycach i o tem Wojciecha Wojtowicza zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Ropczyce, 16 lutego 1889.

L. 4534. (3225)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że równocześnie polecą prowadzącemu regestr stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisanie przy firmie: „Towarzystwo zaliczkowe i oszczędności w Haliczu“, że na walnem zgromadzeniu dnia 21 marca 1889 w Haliczu odbytem wybrani zostali dyrektorami panowie Berl Fadenbecht, Simon Weinreb i Aaron Messing.
Stanisławów, 17 kwietnia 1889.

L. 2504. (3207 1—3)
C. k. Sąd obwodowy Samborski zawiadamia, że w posiadaniu na dniu 4 kwietnia b. r. w Samborze z powodu podejrzenia o kradzież przyaresztowano Ela Leiba Nadel, kuśnierza z Bohorodczan, wałęsającego się jednakże po różnych miejscowościach wschodniej Galicyi, znaleziony banknot stureńskowy jako po myśli §. 378 p. k. zakwestyonowany do tusądowego depozytu złożony został.
Wzywa się przeto nieznajomego właściciela tegoż banknotu, by w przeciągu roku tutaj się zgłosił i dowody swej własności przedłożył, ile inaczej po tym terminie ten banknot do kasy państwowej oddany zostanie.
Sambor, dnia 5 maja 1889.

Doniesienia prywatne.

Aufgebot.

3357
Es wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass
1. Der Kaufmann Rudolf Geist, wohnhaft zu Berlin, Oranienburger-Strasse 17, Sohn des Kaufmanns d. Raphael Geist, verstorben zu Czarnikau und dessen Ehefrau Pauline geborene Hirschberg, wohnhaft zu Berlin,
2. und die Mathilde Weiser, ohne besonderen Stand, wohnhaft zu Sassow in Galizien, Tochter des Fabrikanten Siegmund Weiser und dessen Ehefrau Sali geborenen Zeller, wohnhaft zu Sassow in Galizien, die Ehe mit einander eingehen wollen.
Etwaige Ehehindernisse sind bei dem unterzeichneten Standesbeamten anzumelden.
Berlin, am 10 Mai 1889.
Der Standesbeamte des Bezirks Berlin 9
N. Artillerie-Strasse 8.
In Vertretung
von Dalwig.

Konkurs 3289

na posadę lekarza miejskiego w miasteczku Bircza. Wynagrodzenie w pierwszym roku 300 zł. w. a., nadto prawo pobierania dochodów z oględzin zwłok i bydła. W miejscu sąd powiatowy, urząd podatkowy, straż skarbowa, towarzystwo zaliczkowe i apteka. W promieniu pięciomilowym nie ma żadnego lekarza. Podania należy wnieść najdalej do 15 czerwca 1889.
Zwierzchność gminna miasteczka Birczy.

L. 417 (3239 1—3)

Ogłoszenie.

Komitet c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego ogłasza niniejszem konkurs na stypendyum w kwocie 400 zł. w. a. z fundacyi śp. Stanisława hr. Borkowskiego.
Kompetować mogą ukończeni uczniowie wyższych szkół rolniczych, narodowości polskiej, którzy dla uzupełnienia swego wykształcenia zamierzają poświęcić się studyom fachowym rolniczym po za granicami kraju.
Podania należycie udokumentowane należy wnosić do dnia 30 czerwca b. r. wprost do komitetu Towarzystwa gospod. lub na ręce Dyrekcyi krajowych szkół rolniczych w Dublanach.
Lwów, dnia 4 maja 1889.
Komitet c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am **6ten Mai 1889** stattgefundenen **ersten Verlosung** der 3%igen **Prämien-Schuldverschreibungen** der kais. kön. priv. allgemeinen österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:
Serie 806 Nr. 49 mit dem Treffer von fl. 50.000
„ 7094 „ 25 „ „ „ „ „ 2.000
„ 1645 „ 17 „ „ „ „ „ 1.000
„ 7401 „ 01 „ „ „ „ „ 1.000
Serie 771 Nr. 49 Serie 2326 Nr. 21 Serie 2615 Nr. 50
Serie 3463 Nr. 05 Serie 3585 Nr. 45 Serie 3706 Nr. 45
Serie 5013 Nr. 30 Serie 6395 Nr. 45 Serie 6648 Nr. 02
Serie 7118 Nr. 12
mit dem Treffer von je fl. 200. 3230

In der Tilgungsziehung:
Serie 6429 Nummer 1—50
„ 6708 „ 1—50
„ 7493 „ 1—50

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am **1 Februar 1890** an der Cassa **der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** in **Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**
Die Coupons verloster Prämien - Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.
Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.
Diejenigen Gewinnst-Scheine, auf welche in sämmtlichen Gewinnstziehungen kein Treffer entfiel, werden sechs Monate nach dem Fälligkeitstermine der in der letzten Gewinnstziehung verlosten Schuldverschreibungen mit je Zehn Gulden ö. W. eingelöst.
Die nächste Verlosung findet am **5ten Juli 1889** statt.
Wien, den 6 Mai 1889.

Die Direction.

SKLEPY

dwa obszerne i jeden mniejszy są do wynajęcia od 1 maja na lat 3 w nowo zbudowanym domu zdrojowym

w Krynicy. 3346

Bliższe wyjaśnienia udziela c. k. Dyrekcya dóbr państwowych we Lwowie.
Lwów, dnia 15 kwietnia 1889.

Dyetaryusz z wyrobionem szybkiem pismem i praktyką sądową, poszukuje dyurnum, poste restante Ropczyce, Ł. K. D. 3166

48

NAJLEPSZA MASA na PODŁOGI u ALOJZEGO HÜBNERA ul. Karola Ludwika L. 13. (dawniej cukiernia Rotlandera)

Łubin żółty

nasienie świeże i pewne **1 korzec** czyli 100 kilo wraz z workiem po **7 zł.** w. a.
poleca 2449

J. Bulsiewicz
skład nasion w Bochni.

W miejscowości

Spas nad Dniestrem

położonej, od stacyi kolejowej Sambor lub Chyrów o 20 kilom. oddalonej, jest do wynajęcia na czas wakacyjny dwa domy, składające się z 13 pokoi i 5 kuchni z umeblowaniem, piwnicami, drewutniami, stajniami i ogrodem spacerowym — zatem 5 pomieszkań po 2 lub 3 pokoje i werandą według życzenia. Zamówienia przyjmuje Józef Goebel, urzędnik kasy oszczędności w Przemyślu. 3290

Majątek położony w powiecie tłumackim, blisko stacyj kolejowych Tłumacz Niżniów, w obszarze przeszło 1000 morgów w rolach i lasach, wolny zupełnie od długów tabularnych, jest na sprzedaż z zasiewami, z żywym i martwym inwentarzem. Bliższych szczegółów udzieli WP. Popławski, poczta Tłumacz. — Wyłącza się pośredników. 3330

L. 527 3350

Ogłoszenie.

Wydział Kasy Oszczędności m. Stanisławowa uchwalił dnia 2 maja b. r. z dniem 3 maja b. r. obniżyć stopę procentową od eskontu weksli, od pożyczek na zastaw papierów i pożyczek gminom i powiatom z $6^1/_2$ prc. na 6 prc.
Stanisławów, dnia 13 maja 1889.
Dyrekcya Kasy Oszczędności.

Wstrzykiwanie

Matico

aptekarza
Henryka Blumenfelda
we Lwowie.

Wstrzykiwanie to, sporządzone z rośliny Matico (Piper augustifolium) znachodzącej sie w Południowej Ameryce, posiada nietylko znakomite własności prezerwatywne, lecz po kilkorazowem użyciu, zastarzałe nawet cierpienia przewodu moczowego usuwa.
Cena 50 ct.

KABZUŁKI Z MATICO
wyrobu aptekarza Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Kabzułki te są z części eterycznych roślin „Matico, Santala, Kopaiwy i Kubeby“ tak szczęśliwie złożone, że nie sprawiają żadnych dolegliwości żołądkowych, a skutek jest nadzwyczaj pewny i szybki. Szczególnie zalecają się kabzułki w wypadkach, gdzie zapalenie chorobie towarzyszy.
Główny skład
w aptece „pod Złotym Słoniem“ Henryka Blumenfelda we Lwowie.

Dr. W. Kretowicz

ordynuje jak w latach poprzednich przez cały sezon kąpielowy

w Karlsbadzie
mieszka: 3169
„Stadt Warschau“ Kaiserstrasse

1164
Saskie
Pończochy i Skarpetki
dla pań, mężczyzn i dzieci
poleca handel płócien
Jana Riedla
we Lwowie.

Biuro umieszczeń
Maryi Wysockiej
w Krakowie,
dawniej uli a Bracka L. 5, obecnie Rynek główny, Linia A—B. L. 36.

Mając rozliczne stosunki w kraju i za granicą, zajmuję się umieszczeniem guwernerów, guwernantek i bon narodowości polskiej, francuskiej, angielskiej i niemieckiej. 2158

Proszę
Kosztować i porównywać
COGNAC AU THÉ, CRÈME DE COGNAC
i
Cognac naturel
wyrobione przez
BERGERA, VOLK & K^ie^
w
DORNBACHU przy WIEDNIU

Lepszy jak francuskie koniaki, z których największa część z powodu zupełnego spustoszenia winnych latorośli w departamencie Charente, tworzy się całkowicie lub po części ze spirytusu;

Tańszy jak nieliczne jeszcze z wina zyskane wcale nie lepsze koniaki francuskie, gdyż na każdej takiej butelce ciążą koszta za cło i transport złr. 1 6 .

Na podstawie **urzędownie** w zakładzie dokonanych **prób na wyrywki** przez profesora uniwersytetu c. k. starszego radcy zdrowotnego **dr. Ludwiga** w Wiedniu, c. k. zwyczajnego profesora uniwersytetu **dr. Stopczańskiego** w Krakowie i przełożonego c. k. stacyi doświadczalnej w Klosterneuburgu profesora **dr, Rösslera** zbadany i **także** do **leczniczych** celów jako znakomity uznany.

Zastosowany i polecony przez panów: profesora dr. Korczyńskiego, dyrektora zakładu klinicznego i profesora dr. Pareńskiego prymaryusza szpitala w Krakowie; radcę dworu profesora Alberta, radcę dworu profesora Billrotha, profesora Chrobaka, radcę dworu profesora Karola Braun v. Fernwald, radcę dworu profesora Gustawa Brauna, radcę zdrowotnego profesora Osera, radcę rządowego profesora Schnitzlera w Wiedniu i najznakomitszych członków innych fakultetów medycznych.

Nabyć można: we LWOWIE u Karola Bayera, F. Grossa, Kruszyńskiego i Knappa, A. Maú kowskiego, St. Markiewicza, Sadłowskiego i Markiewicza, A. Szkowrona, St. Wojciechowskiego; w TARNOPOLU u F. Frantza; w STANISŁAWOWIE u aptekarza Albina Amirowicza i T. Kwiatkowskiego; w KOŁOMYI u St. Romanowicza, apt. Sidorowicza i W. Skrzyńskiego; w PRZEMYSLU y M Kruga, aptekarza J. Lepankiewicza i aptekarza W. Nahlika 3199

Wszelkie dodatki krawieckie
przybory do szycia i haftu
oryginalne francuskie gorsety
wstążki w najnowszych kolorach
poleca nowo urządzony handel
Wilhelma Sydora
we Lwowie, plac Maryacki, L. 3.
Ceny fabryczne. 2722

Patentowane Strakosch-Boner
Maszyny do prania
i
marglarnie

poleca
Aleksander
HERZOG

Wiedeń, Graben, Bräunerstrasse 6.
Katalogi gratis i franko. 672

Kasy ogniotrwałe

od włamania pewne w różnych wielkościach
poleca taniej jak wszędzie 3021
Alojzy Hübner, we Lwowie
ulica Karola Ludwika, L. 13.
dla stowarzyszeń, korporacyj, urzędów itp.
Spłata podług umowy.

Ogniotrwałe żelazne
kasetki
do przyśróbowania jak niemniej używane już i nowe ogniotrwałe
KASY
najtaniej u
S. Bergera
w Wiedniu, Bräunerstrasse, 10.

IWONICZ

Zakład zdrojowo-kąpielowy (w Galicyi) stacya kolei Iwonicz

Szczawy alkal. słone — jod i brom zawierające, skuteczne w chorobach **skrofulicznych** i ich złośliwych następstwach, w chorobach skórnych syfilitycznych, reumatyzmie i w rozlicznych chorobach **kobiecych.**

Kąpiele mineralne, borowinowe, igliwiowe, tuszowe i rzeczne. — Mleko, żętyca, kefir, inhalatoryum.

Znakomita stacya klimatyczno-lecznicza.

Pora kąpielowa podzielona na trzy sezony od 20 maja do końca września. Mieszkania w pierwszym i ostatnim sezonie o jedną trzecią część tańsze.

Lekarz zdrojowy dr. Klemens Dębicki, b. asystent kliniki Uniw. Jagiellońskiego.

Prospekta rozsyła franko Dyrekcya. 2632

1889.

Swieże wody mineralne

poleca handel

KAROLA BAŁŁABANA we Lwowie.

Łaskawe zlecenia z prowincyi uskutecznia m odwrotną pocztą.

Najnowsze satyny, lewantyny i perkale
na suknie damskie
poleca w wielkim wyborze 2852
po cenach najniższych
Magazyn F. KNAUER i SYN
we Lwowie, plac Kapitulny L. 2 — Próbki na żądanie odwrotną pocztą franko.

Kowanówko

pod Obornikami w W. Ks. Poznańskiem
dra. Karczewskiego ZAKŁAD LECZNICZY
dla umysłowochorych i nerwowych 2311

przyjmuje pacyentów **płci obojej** oddając im na usługi staranną, troskliwą, doświadczoną pomoc lekarską, pomieszczenie wygodne, eleganckie, stół wyśmienity, możność pożycia rodzinnego, wreszcie najrozmaitsze sposoby zajęcia ich odpowiedniego i uprzyjemnienia im pobytu w zakładzie.

Na żądanie wysyła się prospekta.
Dr Karczewski **Dr Winklewski.**

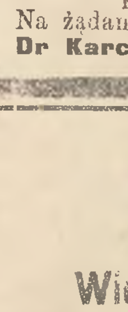
Wiener Kindernährmehl.

Wiedeńska mąka pożywienia dla dzieci. 3333

Najlepsze **pożywienie dla niemowląt.** Zastępuje zupełnie **pokarm macierzyński,** jest łatwe do strawienia i tworzy kości i krew. — Wypróbowana i polecona przez profesora dra Godeffroy, dr. H. Pergera, dyrektora dr. Exnera, radcy rządowego prof. dr J. Schnitzlera, dyrektora polikliniki dr. C. Falkenfelda i innych znakomitości medycznych.

U położnic, słabych na piersi i rekonwalescentów działa ten wyśmienity środek pożywienia wzmacniająco, leczniczo i zwalniająco

Nabyć można w aptece PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.
Cena wielkiej puszki 80 ct., małej 45 ct wraz z opisem używania.

SZPRYCOWANIE MATICO

PP. GRIMAULT i K°, Aptekarzy w Paryżu.

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny *Matico*, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najuporczywsze *rzeżączki.* 142

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Beizera.

Pasy do maszyn
Oliwa do maszyn

50

Największy skład dla hurtownej i drobnej sprzedaży
u Alojzego Hübnera
Lwów, ulica Karola Ludwika l. 13.